

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

- I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2594/95 av den 7 november 1995 om öppnande och förvaltning av en gemenskapstullkvot för vissa produkter inom fjäderfäsektorn med ursprung i Bulgarien, för perioden 1 juli–31 december 1995, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2179/95 1
 - Kommissionens förordning (EG) nr 2595/95 av den 7 november 1995 om inledande av en enskild anbudsinfordran för försäljning för export av vinalkohol..... 3
 - Kommissionens förordning (EG) nr 2596/95 av den 7 november 1995 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 14
 - ★ Rådets direktiv 95/52/EG av den 25 oktober 1995 om ändring av direktiv 90/675/EEG om principerna för organisationen av veterinärkontroller för produkter med ursprung i tredje land vilka förs in i gemenskapen..... 16
 - ★ Rådets direktiv 95/53/EG av den 25 oktober 1995 om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet 17
-
- II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*
- Kommissionen**
- 95/455/EG:
- ★ Kommissionens beslut av den 1 mars 1995 om bestämmelser om nedsättning av de sociala avgifter som belastar företagen i Mezzogiorno och om överföring av vissa av dessa avgifter till skattesystemet ⁽¹⁾ 23

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

95/456/EG:

- * Kommissionens beslut av den 1 mars 1995 om Statligt stöd nr C 1A/92 — Grekiska stödordningen för läkemedelsindustrin, finansierad genom beskattning av läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter ⁽¹⁾ 30

95/457/EG:

- * Kommissionens beslut av den 19 oktober 1995 om en ansökan om dispens ingiven av Italien med stöd av artikel 8.2 c i rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon..... 36

95/458/EG:

- * Kommissionens beslut av den 19 oktober 1995 om en ansökan om dispens ingiven av Tyskland med stöd av artikel 8.2 c i rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon..... 37

95/459/EG:

- * Kommissionens beslut av den 19 oktober 1995 om en begäran om undantag som lämnats in av Förenade kungariket i enlighet med artikel 8.2 c i direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon 38

95/460/EG:

- * Kommissionens beslut av den 19 oktober 1995 om en ansökan om dispens inlämnad av Tyskland i enlighet med artikel 8.2 c i rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon 39

95/461/EG:

- * Kommissionens beslut av den 27 oktober 1995 om skyddsåtgärder mot venezuelansk hästencefolomyelit i Venezuela och Colombia ⁽¹⁾ 40

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2594/95

av den 7 november 1995

om öppnande och förvaltning av en gemenskapstullkvot för vissa produkter inom fjäderfäsektorn med ursprung i Bulgarien, för perioden 1 juli–31 december 1995, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2179/95

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2179/95 av den 8 augusti 1995 om autonom och tillfällig anpassning av vissa jordbrukskoncessioner som ges i Europaavtalen och om ändring av förordning (EG) nr 3379/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter år 1995 för vissa jordbruksprodukter och för öl, för att ta hänsyn till jordbruksavtalet som slöts inom ramen för multilaterala handelsförhandlingar i Uruguayrundan⁽¹⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

Bulgarien har gentemot Europeiska unionen vidtagit eller kommer så snart som möjligt att vidta åtgärder jämförbara med de som avses i artikel 7.5 i förordning (EG) nr 2179/95.

Det är därför lämpligt att börja tillämpa artikel 7.10 i kommissionens förordning (EG) nr 2179/95, särskilt de åtgärder som avses i artikel 7.5 i den förordningen.

En tullkvot bör därför öppnas för produkter inom fjäderfäsektorn för perioden 1 juli–31 december 1995. Det är lämpligt att börja tillämpa speciella metoder som de som används inom den berörda sektorn.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden 1 juli–31 december 1995 skall en tullkvot för den import som anges i bilagan öppnas för produkter med ursprung i Bulgarien på de villkor som avses i bilagan.

⁽¹⁾ EGT nr L 223, 20.9.1995, s. 29.

Artikel 2

1. För att komma ifråga för kvoten i bilagan, måste importören för de behöriga myndigheterna i den importerande medlemsstaten visa upp en förklaring om övergång till fri omsättning inklusive en ansökan härom för de berörda produkterna, åtföljd av det varucertifikat som avses i artikel 8 i kommissionens förordning (EEG) nr 1559/94⁽²⁾.

Om denna förklaring godkänns av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten skall dessa myndigheter till kommissionen överlämna de berörda ansökningarna om tilldelning, fördelade per kvot.

2. Ansökan om tilldelning med angivande av dagen för godkännande av förklaringen om övergång till fri omsättning skall snarast överlämnas till kommissionen.

3. Tilldelningen skall beviljas av kommissionen med utgångspunkt från dagen för godkännande av förklaringen om övergång till fri omsättning av de behöriga myndigheterna i den importerande medlemsstaten, i den utsträckning som den tillgängliga balansen tillåter det.

Varje tilldelning som inte utnyttjas skall snarast möjligt återföras till den motsvarande kvoten.

När de begärda kvantiteterna överskrider de tillgängliga kvoterna, skall tilldelningen göras proportionellt i förhållande till önskemålen. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om tilldelningen snarast möjligt.

4. Varje medlemsstat skall säkerställa att importörerna av de produkter som avses i bilagan har lika och kontinuerlig tillgång till de kvantiteter som återfinns där under den tid som de kvarvarande kvoterna möjliggör detta.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas under perioden 1 juli–31 december 1995.

⁽²⁾ EGT nr L 166, 1.7.1994, s. 62.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 november 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Tullkvoter som öppnas 1 juli–31 december 1995 för vissa produkter inom fjäderfäsektorn med ursprung i Bulgarien

KN-nr	Kvantitet (ton)	Avgift (ecu/ton)
0207 23 19	} 1 400	549
0207 39 55		946
0207 43 15		946
0207 43 63		513

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2595/95

av den 7 november 1995

om inledande av en enskild anbudsinfördran för försäljning för export av vin-alkohol

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1544/95 ⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3877/88 av den 12 december 1988 om allmänna bestämmelser om avsättning av alkohol som framställs vid destillationsåtgärder enligt artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av interventionsorganen ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 377/93 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3152/94 ⁽⁵⁾, fastställs närmare bestämmelser om avsättning av alkohol som framställs vid destillationsåtgärder enligt artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av interventionsorganen.

Enskilda anbudsinfördringar bör inledas för export av vinalkohol till vissa västindiska och centralamerikanska länder för att säkerställa en kontinuerlig försörjning av dessa länder.

Uppfyllelsesäkerhetens storlek bör fastställas med hänsyn till lagringskostnaderna för en betydande volym vinalkohol i länderna i Västindien och den bör säkerställa att den alkohol som bjuds ut till försäljning exporteras inom det första året för perioden för genomförandet av åtagandena inom ramen för Allmänna tull- och handelsavtalet i fråga om alkohol och att den används som motorbränsle.

I kommissionens förordning (EEG) nr 2192/93 ⁽⁶⁾ om vissa avgörande händelser för jordbruksomräkningskurserna inom vinsektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 377/93 fastställs vilka jordbruksomräkningskurser som skall användas för att räkna om de betalningar och säkerheter som föreskrivs i samband med enskilda anbudsinfördringar till nationell valuta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom fem anbudsförfaranden, enskild anbudsinfördran nr 184/95 EG, 185/95 EG, 186/95 EG, 187/95 EG och 188/95 EG, skall en sammanlagd mängd på 375 000 hl alkohol som härrör från destillationer enligt artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av de italienska, spanska och franska interventionsorganen bjudas ut till försäljning.

Var och en av de enskilda anbudsinfördringarna nr 184/95 EG, 185/95 EG, 186/95 EG, 187/95 EG och 188/95 EG skall omfatta en mängd på 75 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Artikel 2

Den alkohol som bjuds ut till försäljning

— skall exporteras utanför gemenskapen,

— skall importeras till och dehydratiseras

— i ett av följande tredje länder för enskild anbudsinfördran nr 184/95EG:

— Costa Rica,

— Guatemala,

— Honduras, däri inbegripet Swan-öarna,

— El Salvador,

— i ett av följande tredje länder för enskilda anbudsinfördringar nr 185/95 EG, 186/95 EG, 187/95 EG och 188/95 EG:

— St. Kitts-Nevis,

— Bahamaöarna,

— Dominikanska republiken,

— Antigua och Barbuda,

— Dominika,

— Brittiska jungfruöarna och Monserrat,

— Jamaica,

— St Lucia,

— St Vincent med de nordliga Grenadinerna,

— Barbados,

— Trinidad Tobago,

— Belize,

⁽¹⁾ EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 31.

⁽³⁾ EGT nr L 346, 15.12.1988, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT nr L 43, 20.2.1993, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT nr L 332, 22.12.1994, s. 34.

⁽⁶⁾ EGT nr L 196, 5.8.1993, s. 19.

- Grenada med de sydliga Grenadinerna,
- Aruba,
- Nederländska Antillerna (Curaçao, Bonaire, Saint-Eustache, Saba och den sydliga delen av Saint-Martin),
- Guyana,
- Amerikanska jungfruöarna,
- Haiti,

— skall uteslutande användas som motorbränsle.

Artikel 3

De berörda behållarnas placering och referensnummer, vilken kvantitet alkohol som finns i varje behållare, alkoholhalt och alkoholens egenskaper, samt vissa särskilda villkor anges i bilaga I till denna förordning.

Artikel 4

Försäljningen skall äga rum enligt bestämmelserna i artikel 13–18 samt 30–38 i förordning (EEG) nr 377/93.

Artikel 5

1. Den deltagandesäkerhet som avses i artikel 15 i förordning (EEG) nr 377/93 skall vara 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent och skall ställas för hela den kvantitet som utbjuds till försäljning inom ramen för var och en av de anbudsinfordringar som avses i artikel 1 i den här förordningen.

Vad gäller deltagandesäkerheten skall de primära kraven i enlighet med artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85⁽¹⁾ vara att anbudet inte får dras tillbaka efter utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud och att en uppfyllelsesäkerhet ställs.

Deltagandesäkerheten skall genast frisläppas om anbudet inte antas eller när den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt har uppfyllt de villkor som fastställs i föregående stycke.

2. Uppfyllelsesäkerheten skall vara 30,19 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Säkerheten skall frisläppas i enlighet med artikel 34.3 b i förordning (EEG) nr 377/93.

Artikel 6

1. Den alkoholexport som tilldelats genom anbudsinfordran enligt artikel 1 skall avslutas senast den 30 juni 1996.

2. Användningen av den tilldelade alkoholen skall vara avslutad inom en tidsperiod av tre år räknat från dagen för den första avhämtningen.

Artikel 7

För att ett anbud skall vara giltigt måste det innehålla uppgifter om platsen för slutanvändning av den tilldelade alkoholen samt en försäkran från anbudsgivaren att alkoholen kommer att sändas till den destinationen och användas för det ändamålet. Anbudet skall också innehålla bevis på att anbudsgivaren har bindande förpliktelser med en aktör inom motorbränslesektorn i det tredje land som nämns i artikel 2 i denna förordning vilken har åtagit sig att dehydratisera den tilldelade alkoholen i det landet och att exportera den för användning endast som motorbränsle.

Artikel 8

1. Innan den tilldelade alkoholen avhämtas skall interventionsorganet och den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt ta ett referensstickprov och analysera detta för att fastställa alkoholhalten uttryckt som volymprocent för alkoholen i fråga.

Om slutresultatet av stickprovsanalysen visar att det finns en skillnad mellan den alkoholhalt uttryckt som volymprocent hos den alkohol som skall avhämtas och den minsta alkoholhalt uttryckt som volymprocent som anges i anbudsinfordran, skall följande bestämmelser tillämpas:

- i) Interventionsorganet skall samma dag meddela kommissionen detta i enlighet med bilaga II, samt lagerhållaren och den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.
- ii) Den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt kan
 - gå med på att ta över partiet med dess konstaterade egenskaper, under förutsättning att kommissionen går med på detta, eller
 - vägra att ta över partiet i fråga.

I båda fallen skall den anbudsgivare som tilldelats kontrakt samma dag meddela interventionsorganet och kommissionen detta i enlighet med bilaga III.

När detta har fullgjorts skall anbudsgivaren, om han vägrar att ta över partiet i fråga, omedelbart befrias från sina åtaganden angående detta parti.

2. Om anbudsgivaren vägrar att ta över varorna i enlighet med punkt 1, skall interventionsorganet utan extra kostnad inom åtta dagar förse honom med en annan kvantitet alkohol av den föreskrivna kvaliteten.

3. Om avhämtningen av alkoholen försenas mer än fem arbetsdagar från den dag då den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt accepterade det parti som skall avhämtas, av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall medlemsstaten vara ansvarig för den ekonomiska ersättningen.

⁽¹⁾ EGT nr L 205, 3.8.1985, s. 5.

Artikel 9

Trots artikel 36.2 första stycket i förordning (EEG) nr 377/93 får den alkohol som finns i de behållare som angavs i meddelandet från medlemsstaterna i enlighet med artikel 36 i förordningen och som omfattas av de anbudsinfordringar som anges i artikel 1 i den här förordningen bytas ut av de interventionsorgan som innehar alkoholen i fråga efter överenskommelse med kommis-

sionen eller blandas med annan alkohol som levereras till interventionsorganet till dess att en uttagsorder utfärdas för den alkoholen, särskilt av logistiska skäl.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 november 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

ENKEL ANBUDSINFORDRAN Nr 184/95 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
FRANKRIKE	DEULEP Boulevard Chanzy F-30800 Saint-Gilles-du-Gard	72	12 310	35 + 36	Rå
			5 431	35 + 36	Rå
	Port-la-Nouvelle Avenue Adolphe-Turrel Boîte postale 62 F-11210 Port-la-Nouvelle	1	9 149	35 + 36	Rå
			48 110	35 + 36	Rå
	Totalt		75 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i franska franc. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

- Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 75 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.
- Anbuden skall antingen
 - lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska gemenskapernas kommission, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, eller
 - lämnas in till receptionen i Europeiska gemenskapernas kommissions byggnad "Loi 130", rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.
- Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfordran nr 184/95 EG — Alkohol, GD VI (enhet E/2) — Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.
- Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 23.11.1995 kl 12.00 (Brysseltid).
- Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:
 - a) En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 184/95 EG.
 - b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
 - c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.
- Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:
 - SAV par délégation de l'Onivins, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (tel.: 57 51 03 03, telex: 572 025, fax: 57 25 07 05).
 Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

IV. Tilldelning av kontrakt

Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall framlägga bevis på att en uppfyllelsesäkerhet på 30,19 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent har ställts hos varje berört interventionsorgan senast den dag då en uttagsorder för alkoholkvantiteten i fråga utfärdas.

ENKEL ANBUDESINFORDRAN nr 185/95 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
ITALIEN	Dist. Soc. vinicola adriatica		1 650	39	Rå
	Dist. D'Auria SpA		2 000	39	Rå
	Industria italiana alcol		2 000	39	Rå
	Dist. SAPIS SpA		2 500	39	Rå
	Dist. SASRIV SpA		1 500	39	Rå
	Dist. Aniello Esposito Sas		750	36	Rå
	Dist. F. Palma SpA		2 500	36	Rå
	Dist. lavorazione sociale vinacce Modena Srl		2 500	35	Rå
	Dist. emiliane SpA		2 600	39	Rå
	Dist. Villapana SpA		2 500	35	Rå
	Dist. Mazzari SpA		3 350	35	Rå
	Dister coop Scrl		1 750	39	Rå
	Dist. Neri Srl		6 000	35 + 39	Rå
	Dist. Bonollo SpA		6 000	39	Rå
	Dist. centro adriatico SpA		1 500	35	Rå
	Dist. del Sud SpA		3 100	36	Rå
	Dist. Giacomo De Luca Sas		750	35	Rå
	CAVIRO Scrl		6 250	39	Rå
	Dist. di Trani SpA		5 000	39	Rå
	Dist. Sadz SpA		2 050	36 + 39	Rå
	DI.CO.VI.SA. Scrl		2 500	35	Rå
	Enodistil SpA		2 500	39	Rå
	Dist. Bertolino SpA		2 500	35	Rå
	Dist. Kronion Scrl		750	39	Rå
	GE.DIS. SpA		3 000	35	Rå
	Dist. Itacol		1 400	35	Rå
	Dist. F.lli Cipriani SpA		1 500	35	Rå
Dist. G. Di Lorenzo Srl		3 500	35	Rå	
Dist. ind. chimica valenzana SpA		1 100	39	Rå	
	Totalt		75 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i italienska lire. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 75 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbudet skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska gemenskapernas kommission, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska gemenskapernas kommissions byggnad "Loi 130", rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbudet skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfördran nr 185/95 EG — Alkohol GD VI (enhet E/2) — Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbudet skall vara kommissionen till handa senast den 23.11.1995 kl. 12.00 (Brysseltid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:

a) En hänvisning till enkel anbudsinfördran nr 185/95 EG

b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.

6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:

— AIMA, Via Palestro 81, I-00185 Roma (tel.: 47 49 91, telex: 62 03 31, 62 02 52, 61 30 03; fax: 445 39 40, 495 39 40).

Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

IV. Tilldelning av kontrakt

Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall framlägga bevis på att en uppfyllelsesäkerhet på 30,19 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent har ställts hos varje berört interventionsorgan senast den dag då en uttagsorder för alkoholkvantiteten i fråga utfärdas.

ENKEL ANBUDESINFORDRAN nr 186/95 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
ITALIEN	Dist. Soc. vinicola adriatica		1 650	39	Rå
	Dist. D'Auria SpA		2 000	39	Rå
	Industria italiana alcol		2 000	39	Rå
	Dist. SAPIS SpA		2 500	39	Rå
	Dist. SASRIV SpA		1 500	39	Rå
	Dist. Aniello Esposito Sas		750	36	Rå
	Dist. F. Palma SpA		2 500	36	Rå
	Dist. lavorazione sociale vinacce Modena Srl		2 500	35	Rå
	Dist. emiliane SpA		2 600	39	Rå
	Dist. Villapana SpA		2 500	35	Rå
	Dist. Mazzari SpA		3 350	35	Rå
	Dister coop Scrl		1 750	39	Rå
	Dist. Neri Srl		6 000	35 + 39	Rå
	Dist. Bonollo SpA		6 000	39	Rå
	Dist. centro adriatico SpA		1 500	35	Rå
	Dist. del Sud SpA		3 100	36	Rå
	Dist. Giacomo De Luca Sas		750	35	Rå
	CAVIRO Scrl		6 250	39	Rå
	Dist. di Trani SpA		5 000	39	Rå
	Dist. Sadz SpA		2 050	36 + 39	Rå
	DI.CO.VI.SA. Scrl		2 500	35	Rå
	Enodistil SpA		2 500	39	Rå
	Dist. Bertolino SpA		2 500	35	Rå
	Dist. Kronion Scrl		750	39	Rå
	GEDIS. SpA		3 000	35	Rå
	Dist. Itacol		1 400	35	Rå
Dist. F.lli Cipriani SpA		1 500	35	Rå	
Dist. G. Di Lorenzo Srl		3 500	35	Rå	
Dist. ind. chimica valenzana SpA		1 100	39	Rå	
	Totalt		75 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i italienska lire. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 75 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbuden skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska gemenskapernas kommission, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska gemenskapernas kommissions byggnad "Loi 130", rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbudet skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfördran nr 186/95 EG — Alkohol GD VI (enhet E/2) — Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbudet skall vara kommissionen till handa senast den 23.11.1995 kl. 12.00 (Brysseltid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:

a) En hänvisning till enkel anbudsinfördran nr 186/95 EG

b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.

6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:

— AIMA, Via Palestro 81, I-00185 Roma (tel.: 47 49 91, telex: 62 03 31, 62 02 52, 61 30 03; fax: 445 39 40, 495 39 40).

Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

IV. Tilldelning av kontrakt

Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall framlägga bevis på att en uppfyllelsesäkerhet på 30,19 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent har ställts hos varje berört interventionsorgan senast den dag då en uttagsorder för alkoholkvantiteten i fråga utfärdas.

ENKEL ANBUDSINFORDRAN nr 187/95 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
SPANIEN	Tarancón	C-8	1 866	39	Rå
	Tarancón	F-3	26 604	39	Rå
	Tarancón	F-5	8 358	39	Rå
	Villarrobledo	17	38 172	39	Rå
	Totalt		75 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i spanska pesetas. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

- Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 75 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.
- Anbuden skall antingen
 - lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska gemenskapernas kommission, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, eller
 - lämnas in till receptionen i Europeiska gemenskapernas kommissions byggnad "Loi 130", rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.
- Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfördran nr 187/95 EG — Alkohol, GD VI (enhet E/2) — Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.
- Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 23.11.1995 kl 12.00 (Brysseltid).
- Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:
 - a) En hänvisning till enkel anbudsinfördran nr 187/95 EG.
 - b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
 - c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.
- Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:
 - SENPA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (tel.: 347 65 00, telex: 234 27 SENPA, fax: 521 98 32).
 Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

IV. Tilldelning av kontrakt

Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall framlägga bevis på att en uppfyllesäkerhet på 30,19 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent har ställts hos varje berört interventionsorgan senast den dag då en uttagsorder för alkoholkvantiteten i fråga utfärdas.

ENKEL ANBUDSINFORDRAN nr 188/95 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volym i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
SPANIEN	Tarancón	C-6	11 501	39	Rå
	Tarancón	D-6	26 283	39	Rå
	Tarancón	C-7	27 258	39	Rå
	Tarancón	C-8	9 958	39	Rå
		Totalt		75 000	

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 ecu/l eller motsvarande belopp i spanska pesetas. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 75 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbuden skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska gemenskapernas kommission, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska gemenskapernas kommissions byggnad "Loi 130", rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfördran nr 188/95 EG — Alkohol, GD VI (enhet E/2) — Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 23.11.1995 kl 12.00 (Brysselstid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:

a) En hänvisning till enkel anbudsinfördran nr 188/95 EG.

b) Det bjudna priset i ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.

6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:

— SENPA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (tel.: 347 65 00, telex: 234 27 SENPA, fax: 521 98 32).

Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 3,622 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

IV. Tilldelning av kontrakt

Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall framlägga bevis på att en uppfyllelsesäkerhet på 30,19 ecu/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent har ställts hos varje berört interventionsorgan senast den dag då en uttagsorder för alkoholkvantiteten i fråga utfärdas.

BILAGA II

De enda telex- och faxnummer i Bryssel som skall användas är följande:

GD VI/E/2 (att. MM. Chiappone/Van der Stappen):

- Telex: 22037 AGREC B,
22070 AGREC B (grekiska bokstäver)
- Fax: (32-2) 295 92 52

BILAGA III

Meddelande om vägran eller godkännande av partier inom ramen för den enkla anbudsinfördran för export av vinalkohol som inleds genom förordning (EG) nr 2595/95

- Namn på den anbudsgivare som tilldelats kontrakt:
- Datum för tilldelning av kontrakt:
- Datum för anbudsgivarens vägran eller godkännande av partiet:

Parti nr	Kvantitet i hl	Alkoholens lagringsort	Motivering av vägran eller godkännande av övertagande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2596/95

av den 7 november 1995

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1740/95⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 8 november 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 november 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 167, 18.7.1995, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 7 november 1995 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

KN-nr	Kod för tredje land (*)	(ecu/100 kg)		KN-nr	Kod för tredje land (*)	(ecu/100 kg)	
		Schablonvärde vid import				Schablonvärde vid import	
0702 00 45	052	52,2		0806 10 50	528	94,7	
	060	80,2			600	71,6	
	064	59,6			624	78,0	
	066	41,7			999	83,8	
	068	62,3			052	104,0	
	204	57,2			064	75,6	
	212	117,9			066	49,4	
	624	80,5			220	110,8	
	999	68,9			400	158,8	
	412				412	132,4	
0707 00 35	052	98,6		0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	512	186,0	
	053	166,9			600	64,5	
	060	61,0			624	123,2	
	066	53,8			999	111,6	
	068	60,4			064	77,3	
	204	49,1			388	39,2	
	624	144,5			400	59,4	
	999	90,6			404	58,5	
	612				508	68,4	
	512				512	24,4	
0709 90 79	052	61,2		0808 20 67	524	57,4	
	204	77,5			528	48,0	
	624	196,3			800	73,8	
	999	111,7			804	22,3	
0805 20 31	204	66,2		999	52,9		
	999	66,2		052	80,8		
				064	70,2		
0805 20 33, 0805 20 35, 0805 20 37, 0805 20 39	052	52,2		0805 30 40	388	79,6	
	464	111,5			400	53,8	
	624	139,8			512	89,7	
	999	101,2			528	84,1	
					800	55,8	
0805 30 40	052	69,3		804	112,9		
	388	67,5		999	78,4		
	400	151,4					
	512	54,8					
	520	66,5					
	524	100,8					

(*) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 3079/94 (EGT nr L 325, 17.12.1994, s. 17). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

RÅDETS DIREKTIV 95/52/EG

av den 25 oktober 1995

om ändring av direktiv 90/675/EEG om principerna för organisationen av veterinärkontroller för produkter med ursprung i tredje land vilka förs in i gemenskapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Upprättandet av den inre marknaden har gjort det så mycket mer nödvändigt att fastställa gemensamma principer för veterinärkontrollerna, som gränskontrollerna inom gemenskapen avses bli avskaffade.

Direktiv 90/675/EEG⁽³⁾ fastställer principer för organisationen av veterinärkontroller för produkter med ursprung i tredje land som förs in i gemenskapen.

För att underlätta övergången till det nya kontrollsystemet kan kommissionen, stödd på artikel 30 i nämnda direktiv, vidta övergångsåtgärder till och med den 30 juni 1995.

Genom beslut 92/571/EEG⁽⁴⁾ vidtog kommissionen övergångsåtgärder som tog hänsyn till svårigheterna att utföra veterinärkontroller av ej fullt harmoniserade produkter vid den yttre gränsen.

Det har inte varit möjligt att inom den givna tidsfristen anta alla nödvändiga kontrollbestämmelser, särskilt inte att slutföra harmoniseringen av importvillkoren för animalieprodukter med ursprung i tredje land.

För att undvika störningar i handeln med animalieprodukter är det nödvändigt att förlänga möjligheten att vidta

övergångsåtgärder under en begränsad tidsperiod, eftersom den för detta syfte angivna tidsfristen löper ut den 30 juni 1995.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 30 i direktiv 90/675/EEG skall ersättas med följande text:

"Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 24 till och med den 31 december 1996 vidta de åtgärder som behövs för att underlätta övergången till det nya kontrollsystem som föreskrivs i detta direktiv."

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft den dag det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall tillämpas från och med den 1 juli 1995.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 25 oktober 1995.

På rådets vägnar

L. ATIENZA

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr C 185, 19.7.1995, s. 16.

⁽²⁾ EGT nr C 269, 16.10.1995.

⁽³⁾ EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 1 Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁴⁾ EGT nr L 367, 16.12.1992, s. 36. Beslutet senast ändrat genom beslut 95/55/EG (EGT nr L 53, 9.3.1995, s. 37).

RÅDETS DIREKTIV 95/53/EG

av den 25 oktober 1995

om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Djurfoder har fått stor betydelse inom gemenskapens jordbruk.

Fastställandet av principerna på gemenskapsnivå för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet bidrar till att förebygga riskerna för djurs och människors hälsa och för miljön, till att garantera att handelstransaktioner sker på ett hederligt sätt och till att skydda konsumenternas intressen.

Det är nödvändigt att detaljerat reglera organisationen av den officiella kontrollen av djurfoder på grund av de använda produkternas stora olikheter, den mycket betydande mängd varor som är föremål för handel, sektorns integrerade struktur och i synnerhet nödvändigheten av att garantera både att djurfodret är hälsosamt och att födan håller hög kvalitet.

För att det uppsatta målet skall nås bör de regler som fastställs genom detta direktiv täcka alla de produkter och ämnen som används i djurfoder inom gemenskapen, och det bör därför på samma gång organiseras kontroller av produkter som introduceras eller övergår till fri omsättning inom gemenskapen.

Definitionen av behörig myndighet utesluter inte att medlemsstaterna överlåter hela eller del av myndighetsbehörigheten att utföra de officiella kontrollerna på djurfoderområdet på villkor att dessa fortfarande sker under deras myndighet.

För att vara effektiva bör kontrollerna ske regelbundet och inte underkastas begränsningar vad gäller syftet eller det skede eller tillfälle då det är lämpligt att utföra dem, och

de bör ske i den form som är lämpligast för att garantera effektiviteten.

För att säkerställa att kontrollförfarandet inte kan kringgås är det nödvändigt att föreskriva att medlemsstaterna inte får undanta en produkt från en lämplig kontroll, på grund av att den är avsedd för export utanför gemenskapen.

Det är viktigt att produkter med ursprung i tredje land underkastas dokumentkontroll och identitetskontroll genom stickprov, så snart de förs in på gemenskapens territorium.

Det bör fastställas en möjlighet för medlemsstaterna att utse införselpunkter i avsikt att säkerställa att kontrollen av de importerade produkterna sker effektivt, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i andra relevanta gemenskapsregler, särskilt direktiven 90/675/EEG^(*) och 92/118/EEG^(*) om veterinär- och hälsofrågor.

Det bör fastställas principer för organisationen och fullföljning av de fysiska kontroller som skall utföras av de behöriga myndigheterna.

Vid handel inom gemenskapen bör tyngdpunkten vid kontrollerna förläggas till ursprungsorten, men i vart fall vid förmodade oegentligheter och i undantagsfall, kan kontrollen utföras under transporten av produkterna eller på bestämmelseorten.

Denna lösning förutsätter ökat förtroende för de kontroller som utförs av den avsändande medlemsstaten, och det är viktigt att den medlemsstaten övervakar att dessa kontroller utförs på lämpligt sätt.

Det är viktigt att föreskriva åtgärder för hur man skall fullfölja en kontroll där det konstateras att försändelsen inte uppfyller de uppställda reglerna.

Av effektivitetsskäl bör det åligga den avsändande medlemsstaten att garantera att produkterna överensstämmer med gemenskapsbestämmelserna, och kommissionen bör vid överträdelse kunna handla i samarbete med de berörda medlemsstaterna, bland annat genom att bege sig till platsen och vidta de lämpliga åtgärder situationen kräver.

⁽¹⁾ EGT nr C 313, 19.11.1993, s. 10.

⁽²⁾ EGT nr C 128, 9.5.1994, s. 97.

⁽³⁾ EGT nr C 127, 7.5.1994, s. 10.

^(*) EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EEG) nr 1601/92 (EGT nr L 173, 27.6.1992, s. 13).

^(*) EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 94/723/EG (EGT nr L 288, 9.11.1994, s. 48).

I enlighet med direktiv 70/373/EEG⁽¹⁾ bör på gemenskapsnivå fastställas alla provtagningsätt och analysmetoder som är nödvändiga för att genomföra de officiella kontrollerna av djurfoder.

Om det å ena sidan inte är lämpligt att tillerkänna dem som kontrolleras rätten att motsätta sig kontrollerna, måste å den andra deras lagliga rättigheter värnas, särskilt rätten till produktionshemligheter och rätten att överklaga.

De myndigheter som har hand om kontrollerna kan skilja sig från en medlemsstat till en annan, och det är därför lämpligt att publicera en lista över de behöriga myndigheterna på området i varje medlemsstat, med angivande av deras behörighetsområden och de laboratorier som är behöriga att utföra analyser inom ramen för nämnda kontroller.

Även om det i första hand åligger medlemsstaterna att fastställa sina kontrollprogram, är det nödvändigt att, inom ramen för den inre marknaden, likaså anordna samordnade program på gemenskapsnivå.

Det bör överlåtas åt kommissionen att vidta åtgärder för genomförandet av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. Detta direktiv fastställer principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet.
2. Detta direktiv skall tillämpas utan att påverka mer specifika gemenskapsregler, häribland särskilt gemenskapens tullregler och gemenskapens veterinärregler.

Artikel 2

1. I detta direktiv förstås med

a) *officiell kontroll på djurfoderområdet*, nedan kallad *kontroll*: de behöriga myndigheternas kontroll av överensstämelsen med gemenskapsbestämmelserna i

⁽¹⁾ EGT nr L 170, 3.8.1970, s. 2. Direktivet senast ändrat genom förordning (EEG) nr 3768/85 (EGT nr L 362, 31.12.1985, s. 8).

- rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser⁽²⁾,
- rådets direktiv 74/63/EEG av den 17 december 1973 om fastställande av tillåtna maximihalter av främmande ämnen och produkter i djurfoder⁽³⁾,
- rådets direktiv 77/101/EEG av den 23 november 1976 om saluföring av foderråvaror⁽⁴⁾,
- rådets direktiv 79/373/EEG av den 2 april 1979 om saluföring av foderblandningar⁽⁵⁾,
- rådets direktiv 82/471/EEG av den 30 juni 1982 om vissa produkter som används i djurfoder⁽⁶⁾,
- rådets direktiv 93/74/EEG av den 13 september 1993 om foder för särskilda näringsbehov⁽⁷⁾, och
- alla andra regler på djurfoderområdet, genom vilka det föreskrivs att de officiella kontrollerna skall utföras enligt bestämmelserna i detta direktiv,

- b) *dokumentkontroll*: granskning av de dokument som medföljer produkten eller varje annan upplysning som har givits om produkten,
- c) *identitetskontroll*: enkel okulärbesiktning av överensstämelsen mellan dokument, märkning och produkter,
- d) *fysisk kontroll*: kontroll av själva produkten, vid behov med provtagning och laboratorieundersökning,
- e) *produkt*: djurfoder eller varje ämne som används i djurfoder,
- f) *behörig myndighet*: den myndighet i medlemsstaten som är ansvarig för att utföra de officiella kontrollerna på djurfoderområdet,
- g) *anläggning*: varje företag som tillverkar och framställer en produkt eller som innehar den under ett mellanliggande skede, innan den släpps ut på marknaden, inklusive förädlingskedet och förpackningen eller som släpper ut produkten på marknaden,

⁽²⁾ EGT nr L 270, 14.12.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 94/77/EG (EGT nr L 350, 31.12.1994, s. 113).

⁽³⁾ EGT nr L 38, 11.2.1974, s. 31. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 94/16/EG (EGT nr L 104, 23.4.1994, s. 32).

⁽⁴⁾ EGT nr L 32, 3.2.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/654/EEG (EGT nr L 353, 17.12.1990, s. 48).

⁽⁵⁾ EGT nr L 86, 6.4.1979, s. 30. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/74/EEG (EGT nr L 237, 22.9.1993, s. 23).

⁽⁶⁾ EGT nr L 213, 21.7.1982, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/74/EEG (EGT nr L 237, 22.9.1993, s. 23).

⁽⁷⁾ EGT nr L 237, 22.9.1993, s. 23.

h) *utsläppande på marknaden*: innehav av produkter för försäljning eller varje annan form av överlåtelse, kostnadsfri eller ej, till tredje man, samt själva försäljningen och varje annan form av överlåtelse.

2. Definitionerna i gemenskapsreglerna på djurfoderområdet skall tillämpas i mån av behov.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som behövs för att kontrollerna skall utföras i enlighet med detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall inte undanta någon produkt från lämplig kontroll på grund av att den är avsedd för export.

Artikel 4

1. Kontrollerna skall utföras

- a) regelbundet,
- b) vid misstanke om att bestämmelserna inte följs,
- c) i en omfattning som står i proportion till det uppställda målet, särskilt i förhållande till riskerna och gjorda erfarenheter.

2. Kontrollerna skall omfatta alla tillverknings- och framställningsstadierna, mellanliggande skeden som föregår utsläppandet på marknaden, inklusive import, och användning av produkterna.

Den behöriga myndigheten skall välja ut det skede eller de skeden som är lämpligast för den planerade undersökningen.

3. Kontrollerna skall i regel utföras utan förvarning.

4. Kontrollerna skall också omfatta användningar som är förbjudna i djurfoder.

KAPITEL II

IMPORT MED URSPRUNG I TREDJE LAND

Artikel 5

Med avvikelse från artikel 4.1 skall medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att, vid tiden för införsel av produkter på gemenskapens tullområde, en dokumentkontroll av varje parti och en identitetskontroll genom stickprov skall utföras av de behöriga myndigheterna för att förvissa sig om produkternas

- art,
- ursprung,
- geografiska bestämmelseort,

för att avgöra vilken tullprocedur som är tillämplig på dem.

Artikel 6

För de kontroller som anges i artikel 5 kan medlemsstaterna utse bestämda införselpunkter på sitt territorium för de olika produktslagen.

I samma syfte kan de kräva att få förhandsinformation om produkternas ankomst till en bestämd införselpunkt.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall genom fysisk stickprovskontroll försäkra sig om att produkterna överensstämmer med bestämmelserna innan de släpps ut på marknaden.

Artikel 8

1. När kontrollen visar att produkterna inte överensstämmer med de föreskrivna kraven, skall medlemsstaten förbjuda införsel eller övergång till fri omsättning och beordra retur av produkterna från gemenskapens territorium; den skall omedelbart informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om att produkterna har blivit avvisade med angivande av de konstaterade överträdelserna.

2. Med avvikelse från punkt 1 kan medlemsstaten, på villkor som fastställs av den behöriga myndigheten, ge tillstånd till en av följande åtgärder:

- att produkterna bringas i överensstämmelse med reglerna inom en angiven frist,
- eventuell dekontaminering,
- varje annan lämplig behandling,
- användning för andra ändamål,
- förstöring av produkterna.

Medlemsstaterna skall övervaka att ingen av de i första stycket uppräknade åtgärderna får negativa följder för människors och djurs hälsa eller för miljön.

3. Kostnaderna i samband med åtgärder som vidtas enligt punkterna 1 och 2 skall bäras av den som innehar tillståndet eller av dennes företrädare.

Artikel 9

1. När produkterna inte övergår till fri omsättning på den medlemsstats territorium som företar de kontroller som avses i artikel 5 och vid behov fysisk kontroll, skall denna medlemsstat förse den berörde med ett dokument som anger arten och resultaten av de utförda kontrollerna. Affärshandlingarna skall innehålla en hänvisning till detta dokument.

Denna föreskrift påverkar emellertid inte möjligheten för den mottagande medlemsstaten att utföra kontroll av produkterna genom stickprov.

2. En dokumentmall, och vid behov de närmare reglerna för tillämpning av punkt 1, skall fastställas före den 30 april 1998 enligt det förfarande som anges i artikel 23.

KAPITEL III

HANDELN INOM GEMENSKAPEN

Artikel 10

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder så att de produkter som skall sändas vidare till en annan medlemsstat kontrolleras lika noggrant som dem som skall släppas ut på det egna landets territorium.

Avsnitt 1

Kontroll i ursprungslandet

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall övervaka att den behöriga myndigheten kontrollerar anläggningarna för att försäkra sig om att dessa uppfyller de krav som gemenskapsreglerna fastställer, och att de produkter som skall släppas ut på marknaden uppfyller gemenskapskraven.

2. När det finns misstanke om att kraven inte uppfyllts, skall den behöriga myndigheten utföra de nödvändiga kontrollerna och, om misstanken bekräftas, vidta lämpliga åtgärder.

Avsnitt 2

Kontroll på bestämmelseorten

Artikel 12

1. Den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten kan, genom icke-diskriminerande stickprovskontroller, på bestämmelseorterna kontrollera att produkterna överensstämmer med bestämmelserna i artikel 2.1 a.

2. När den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är transitstat eller mottagarstat har uppgifter som får den att anta att en överträdelse begåtts, kan emellertid

också kontroller utföras under transport av produkterna på dess territorium.

Artikel 13

1. Om en medlemsstat, vid en kontroll av sändningen på bestämmelseorten eller under transport, konstaterar att produkterna inte uppfyller villkoren i artikel 2.1 a, skall den vidta lämpliga åtgärder och uppmana avsändaren, mottagaren eller varje annan företrädare för dessa att, enligt de villkor som fastställts av den behöriga myndigheten, vidta någon av följande åtgärder:

- anpassa produkterna till gällande bestämmelser inom en angiven frist,
- eventuell dekontaminering,
- varje annan lämplig behandling,
- användning för andra ändamål,
- retur till ursprungslandet, sedan den behöriga myndigheten i landet där ursprungsanläggningen ligger har underrättats,
- förstöra produkterna.

2. Kostnaderna i samband med de åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 1 skall bäras av avsändaren eller av varje annan företrädare för denne, inklusive, vid behov, av mottagaren.

Avsnitt 3

Samarbete vid konstaterade överträdelser

Artikel 14

Om produkterna förstörs, används för andra ändamål, sänds tillbaka till ursprungslandet eller dekontamineras enligt artikel 13.1, skall den mottagande medlemsstaten snarast ta kontakt med den avsändande medlemsstaten. I de andra fallen kan den mottagande medlemsstaten ta kontakt med den avsändande medlemsstaten. Den avsändande medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder och meddela den mottagande medlemsstaten vilka kontroller som utförts, resultatet av dessa, vilka beslut som fattats och motiven för dessa.

Om den mottagande medlemsstaten befarar att dessa åtgärder inte är tillräckliga, skall den, vid behov genom ett gemensamt besök på plats försöka att, tillsammans med den medlemsstat som ställts till svars, söka vägar och möjligheter att avhjälpa situationen.

Om det vid kontroll enligt artikel 12 konstateras upprepade försummelser, skall den mottagande medlemsstaten underrätta kommissionen och övriga medlemsstater.

Artikel 15

1. Kommissionen kan på begäran av den mottagande medlemsstaten eller på eget initiativ och med hänsyn tagen till de konstaterade överträdelsearnas art

- sända representanter till platsen i samarbete med den berörda medlemsstaten,
- uppmana den avsändande medlemsstaten att skärpa kontrollen av produktionen i den berörda anläggningen.

2. Kommissionen skall underrätta de berörda medlemsstaterna om sina slutsatser.

I avvaktan på kommissionens slutsatser och på begäran av den mottagande medlemsstaten skall den avsändande medlemsstaten skärpa kontrollerna av produkter som kommer från anläggningen i fråga.

Den mottagande medlemsstaten kan för sitt vidkommande skärpa kontrollerna av produkter som kommer från samma anläggning.

3. Kommissionen kan företa en undersökning av situationen i den i artikel 23 avsedda kommittén. Kommissionen kan fatta nödvändiga beslut enligt det förfarande som anges i samma artikel, även beslut som rör produkternas rörlighet inom gemenskapen.

Avsnitt 4

Kontroll på jordbruksorter*Artikel 16*

Medlemsstaterna skall övervaka att den behöriga myndigheten har tillgång till platser avsedda för jordbruksproduktion där produkter framställs eller används, för att utföra de föreskrivna kontrollerna.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER*Artikel 17*

1. Medlemsstaterna skall övervaka att kontrollerna utförs så att förseningar i produkternas befordran begränsas och inte leder till onödiga hinder för marknadsföringen av dessa.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva tystnadsplikt för de befattningshavare som utför kontrollerna.

Artikel 18

1. Om varuprov av produkter tas för analys, skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att

— säkerställa att de som underkastas kontroll kan få en eventuell bedömning av andra experter,

— säkerställa att referensvaruprover som officiellt förseglas bevaras.

2. Medlemsstaterna skall utarbeta en lista över laboratorier som får utföra analyserna; de skall övervaka att dessa laboratorier utses på grundval av sina kvalifikationer.

3. Medlemsstaterna skall övervaka att provtagning och analyser sker i enlighet med gemenskapsbestämmelserna.

Där det saknas former och metoder inom gemenskapen, skall dock medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att kontrollerna

— utförs enligt regler som är godkända av internationella organ,

— om sådana regler inte finns, utförs enligt nationella vetenskapligt godkända regler som överensstämmer med de allmänna principerna i fördraget.

4. Tillämpningsreglerna för denna artikel skall, i den mån det behövs, fastställas enligt det förfarande som anges i artikel 23.

Artikel 19

Varje medlemsstat skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att samtliga bestämmelser i detta direktiv tillämpas till fullo. Sanktioner skall föreskrivas vid överträdelser av de åtgärder som vidtagits för tillämpningen av detta. Dessa sanktioner skall vara effektiva, stå i proportion till överträdelsen och verka avskräckande.

Artikel 20

Detta direktiv berör inte de möjligheter som ges av gällande lag i medlemsstaterna att överklaga behöriga myndigheters beslut.

De beslut som den behöriga myndigheten fattar efter en rapport om överträdelse, skall med angivande av motivering meddelas den näringsidkare som berörs av besluten eller dennes företrädare.

Om den berörde näringsidkaren eller dennes företrädare begär det, skall de motiverade besluten meddelas honom skriftligen med angivande av de möjligheter till överklagande som ges av gällande lag i den kontrollerande medlemsstaten samt sättet för överklagandet och den tidsfrist inom vilken det måste ske.

Artikel 21

Ett år efter detta direktivs ikraftträdande skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om

— den eller de behöriga myndigheterna och deras geografiska verksamhetsområde och befogenhet,

— den eller de laboratorier som avses i artikel 18.2,

— den eventuella lista över införselpunkter som avses i artikel 6.

Dessa upplysningar samt senare ändringar skall offentliggöras i C-utgåvan av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 oktober 1998 utarbeta program med de nationella åtgärder som skall vidtas för att nå det i detta direktiv uppsatta målet.

Dessa program skall ta hänsyn till särskilda förhållanden i medlemsstaterna och, i synnerhet beträffande de kontroller som skall utföras regelbundet, närmare ange kontrollens art och hur ofta den skall ske.

2. Före den 1 april varje år och första gången före den 1 april 2000 skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna alla nödvändiga upplysningar om genomförandet under föregående år av de program som avses i punkt 1, med närmare angivande av

- kriterier som följts vid utarbetandet av dessa program,
- antal och art av utförda kontroller,
- resultaten av kontrollerna, särskilt de konstaterade överträdelsernas antal och art,
- åtgärder som vidtagits vid konstaterade överträdelser.

3. Kommissionen skall varje år före den 1 oktober och första gången före den 1 oktober 2000 lägga fram en samlad och sammanfattande rapport om resultaten av de kontroller som utförts på gemenskapsnivå, åtföljd av ett förslag till rekommendation om ett samordnat kontrollprogram för det följande året, vilket program skall fastställas enligt det förfarande som anges i artikel 23. Denna rekommendation kan bli föremål för senare justeringar som blivit nödvändiga under genomförandet av det samordnade programmet.

I det samordnade programmet skall särskilt anges de kriterier som bör prioriteras vid genomförandet.

De upplysningar som anges i punkt 2 skall innehålla ett särskilt kapitel om genomförandet av det samordnade programmet.

Artikel 23

1. Kommissionen skall bistås av Ständiga foderkommittén, nedan kalla "kommittén", som tillsattes genom beslut 70/372/EEG⁽¹⁾.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett utkast till åtgärder. Kommittén skall avge ett yttrande om utkastet inom en frist som ordföranden kan fastställa med hänsyn tagen till hur brådskande ärendet är.

Yttrandet skall avges med den majoritet som anges i artikel 148.2 i fördraget för de beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Vid omröstningen i kommittén skall de röster som avges av företrädarna för medlemsstaterna vägas enligt nämnda artikel. Ordföranden skall inte delta i omröstningen.

3. a) Kommissionen skall vidta de planerade åtgärderna, när de överensstämmer med kommitténs yttrande.
- b) Om de planerade åtgärderna inte överensstämmer med kommitténs yttrande eller om det inte föreligger något yttrande, skall kommissionen snarast överlämna ett förslag till åtgärder till rådet. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

Om rådet vid utgången av en frist om tre månader, räknat från när förslaget lades fram för rådet, inte har fattat beslut, skall de föreslagna åtgärderna vidtas av kommissionen, utom om rådet med enkel majoritet yttrat sig mot åtgärderna i fråga.

Artikel 24

1. Medlemsstaterna skall anta nödvändiga lagar och andra författningar för att rätta sig efter detta direktiv före den 30 april 1998. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser, skall dessa hänvisa till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Detta direktiv träder i kraft dagen efter den då det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 26

Detta direktiv riktar sig till medlemsländerna.

Utfärdat i Luxemburg den 25 oktober 1995.

På rådets vägnar

L. ATIENZA

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 170, 3.8.1970, s. 1.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 mars 1995

om bestämmelser om nedsättning av de sociala avgifter som belastar företagen i Mezzogiorno och om överföring av vissa av dessa avgifter till skattesystemet

(Endasts den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(95/455/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

efter att, i enlighet med artikel 93, ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

med beaktande av följande:

I

(1) Genom ett brev av den 8 oktober 1992 anmälde de italienska myndigheterna i enlighet med artikel 93.3 i fördraget till kommissionen lagförslag nr 1536 av den 8 september 1992 om bl.a. följande:

— I artikel 1, bestämmelser om finansiering av den nedsättning av de sociala avgifterna som föreskrivs i lag nr 64 av den 1 mars 1986 vad avser tillämpningsordningen för extraordinära interventioner i Mezzogiorno.

— I artikel 2, bestämmelser om s.k. fiskalisering av sociala avgifter (överföring av kostnaderna till skattesystemet), som fastställer en ytterligare selektiv nedsättning av de sociala avgifterna för företag i Mezzogiorno.

Dessa bestämmelser skulle ha tillämpats under perioden från och med den 1 december 1991 till och med den 30 november 1992 (artikel 1) och från och med den 1 januari 1992 till och med den 31 december 1993 (artikel 2). Lagförslaget ersätter lagdekret nr 14 av den 21 januari 1992, som rör samma fråga som inte har anmälts i enlighet med artikel 93.3 i fördraget, senast förnyat genom ett lagdekret av den 21 juli 1992, int heller det anmält, mot vilket kommissionen genom beslut av den 25 juni 1992⁽¹⁾ inledde förfarandet i artikel 93.2 i fördraget.

(2) Dessa lagdekret omvandlades inte till lag inom den frist som föreskrivs i den italienska författningen och ersattes av det förslag till lag nr 1536 som nu granskas. I beslut av den 18 november 1992 i enlighet med artikel 93.2 i fördraget⁽²⁾ konstaterar kommissionen att dess beslut av den 25 juni 1992 har förlorat sitt syfte och inleder förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget mot förslaget till lag nr 1536, vad avser dessa bestämmelser.

Den italienska regeringen underrättades om detta beslut den 18 november 1992 och genom offentlig-

⁽¹⁾ EGT nr C 240, 19.9.1992, s. 7.

⁽²⁾ EGT nr C 99, 8.4.1994, s. 3.

görandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* underrättades de övriga medlemsstaterna och berörda tredje parter. Italien, de övriga medlemsstaterna och berörda tredje parter fick en frist på en månad för att lämna sina synpunkter.

Ingen av de övriga medlemsstaterna och inte heller någon berörd tredje part utnyttjade möjligheten att yttra sig. Den italienska regeringen begärde till att börja med en förlängning av den beviljade fristen. Därefter ägde flera tjänstemannamöten rum: den 14 december 1992, den 11 februari 1993, den 15 februari 1993, den 1 juli 1993, den 4 februari 1994, den 4 juli 1994, den 1 augusti 1994, den 25 oktober 1994, den 24 november 1994 och den 10 januari 1995. Den behöriga kommissionären träffade den italienska ministern för budget och ekonomisk planering den 13 januari 1995.

II

- (3) Lag nr 64 av den 1 mars 1986 förklarades genom kommissionens beslut 88/318/EEG⁽¹⁾ på vissa villkor vara förenlig med den gemensamma marknaden. Den innebär bl.a. att de italienska myndigheterna ges möjlighet att nedsätta de sociala avgifter som belastar företagen i Mezzogiorno. I Italien uppgår de sociala avgifterna i genomsnitt till 45 % av den beskattningsbara inkomsten. Den förmån som är under granskning består bl.a. i en total avgiftsbefrielse för icke-jordbruksföretag under de tio första åren efter anställningens början för varje nytt arbetstillfälle som skapas och i en allmän nedsättning som motsvarar 8,50 % av den beskattningsbara inkomsten. Dessutom medgavs ytterligare, mycket stora nedsättningar beroende på när anställningen började. Den budgetram som genom artikel 18 anslås för denna åtgärd är 30 000 miljarder lire (15 000 miljoner ecu), inom den totala budgetramen om 120 000 miljarder lire (60 000 miljoner ecu) för hela lag nr 64.

De italienska myndigheterna har utnyttjat den befogenhet de fått i fråga om de sociala avgifterna. Sålunda har de under åren antagit olika rättsakter som innebrutit att företagen i Mezzogiorno hela tiden kunnat få den största nedsättning som medgivits. Den genomsnittliga nedsättningen per företag (grundsatsen plus ytterligare nedsättningar) har varit ca 20 %. Budgetramen på 30 000 miljarder tog slut under 1989. Åtgärden har finansierats på nytt genom flera rättsakter, som inte har anmälts enligt artikel 93.3 i fördraget, till ett belopp av totalt 8 188 miljarder lire (4 094 miljoner ecu). Kommissionen förklarade i sitt beslut av den 2 oktober 1991 att dessa förnyade anslag var förenliga med den gemensamma marknaden.

- (4) Artikel 1 i det granskade lagförslaget förlänger nedsättningarna av de sociala avgifterna för Mezzogiorno till att gälla mellan den 1 december 1991 och den 30 november 1992, begränsar den totala avgiftsbefrielsen till ett år, återställer den allmänna nedsättningen till 7,50 % och finansierar åtgärden på nytt till en kostnad av totalt 6 766 miljarder lire (3 383 miljoner ecu).
- (5) Sedan slutet av 70-talet har de italienska myndigheterna dessutom beviljat vissa företag andra nedsättningar av de sociala avgifterna i samband med en politik för s.k. fiskalisering av vissa av dessa avgifter. Efter det första lagdekretet, nr 102 av den 7 februari 1977, har åtgärderna reglerats i ett tiotal rättsakter.

Fiskaliseringens syfte är i synnerhet att låta skattesystemet ta över kostnaderna för socialpolitiken (särskilt hälsovården), som trots att den bredats till hela befolkningen historiskt sett har finansierats framför allt med s.k. orena, sociala avgifter som belastar företagen. Enligt uppgifter från de italienska myndigheterna under de möten som avses i punkt 2 ovan anses dessa s.k. orena avgifter utgöra 17 % av den beskattningsbara inkomsten, medan samtliga sociala avgifter uppgår till 45 %. Av historiska skäl är de orena avgifterna mer omfattande i industriesektorn än i övriga sektorer. Eftersom den nationella budgeten inte klarade en så stor fiskalisering på en gång, har den genomförts partiellt och etappvis. Resultatet har blivit att nedsättningen av de sociala avgifterna varierat under årens lopp, till att börja med mellan olika sektorer och från och med lag nr 687 av den 28 oktober 1980 mellan olika regioner. I synnerhet har företagen i Mezzogiorno från och med den 1 juli 1990 haft förmånen av en i förhållande till företag i andra italienska regioner selektiv nedsättning på 2,54 % vid tillämpning av lag nr 687 av den 28 oktober 1980. Till följd av lagstiftningens utveckling uppgick förmånen till 6,20 % från och med lagdekret nr 210 av den 4 juni 1990. Efter 1990 har de sektoriella skillnaderna avskaffats.

- (6) Kommissionen har haft kännedom om de första rättsakterna om fiskalisering, fram till och med lagdekret nr 633 av den 30 december 1979, och granskade dem enligt artikel 92 i fördraget i sitt beslut 80/932/EEG⁽²⁾.

Eftersom systemet — direkt eller indirekt — förklarades gälla sektoriella skillnader i fiskaliseringen, ansåg kommissionen att vissa av dessa skillnader, av skäl som enbart gällde deras tillfälliga karaktär och ringa grad av selektivitet, inte kunde anses som stöd.

⁽¹⁾ EGT nr L 143, 10.6.1988, s. 37.

⁽²⁾ EGT nr L 264, 8.10.1980, s. 28.

Sedan dess — och fram till anmälan av det lagförslag som nu granskas — har ingen rättsakt som rör denna ordning anmälts i enlighet med artikel 93.3 i fördraget.

- (7) Genom artikel 2 i det granskade lagförslaget höjs — fram till och med den 31 december 1993 — den del av de s.k. orena avgifterna som belastar skattesystemet: höjningen är 1,44 % för företag i mellersta och norra Italien och 1,40 % för företag i andra regioner. De italienska myndigheterna påpekade vid de möten som avses i punkt 2 ovan att den förmån som företagen i Mezzogiorno haft till följd av fiskaliseringen, vilken var 6,20 % från och med lagdekret nr 210 av den 4 juni 1990, således har minskat med 0,04 från 6,20 % till 6,16 %.

Slutligen införs genom artikel 2.4 en ny befrielse på 0,40 % för vissa företag inom byggnadssektorn. De italienska myndigheterna har förklarat att åtgärden är densamma i hela landet och att den inte innebär någon sektoriell differentiering. I själva verket har byggnadssektorn i hela landet varit undantagen från den åtgärd som beviljats alla övriga sektorer. Beviljandet av fiskaliseringen på 0,40 % i hela landet är ett första steg mot att råda bot på denna diskriminering. Åtgärden utgör därför inte ett stöd.

Den fastställda budgetramen för fiskaliseringsåtgärderna i det granskade lagförslaget uppgår till 4 200 miljarder lire (2 100 miljoner ecu).

III

- (8) Under förfarandet har de italienska myndigheterna, utöver synpunkter på de omständigheter som redovisas ovan, framhållit att man måste ta hänsyn till de svårigheter — även av social karaktär — som skulle vidhäfta en översyn av interventionen i krisområdena liksom till de lagbestämmelser som den italienska regeringen antagit för att främja sysselsättningen.
- (9) Under tiden har bestämmelserna i det anmälda lagförslaget trätt i kraft genom olika bestämmelser, särskilt genom de lagdekret som senast ändrats genom lag nr 151 av den 20 maj 1993, som i sin tur ändrades genom lagdekret nr 245 av den 20 juli 1993. En mer uttalad reglering av saken skedde genom lag nr 21 av den 14 januari 1994, i vilken bl.a. procentsatserna för nedsättningen av de sociala avgifterna fastställdes till och med den 30 juni 1994.

Ingen av dessa rättsakter har anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 93.3 i fördraget. Det bör noteras att det i artikel 1.4 i lagdekret nr 12 av den 18 januari 1993 — som inte omvandlats till lag — föreskrivs att ministern för arbetsmarknad och sociala frågor, i samråd med finans- och budgetministrarna, skall fastställa kriterier för översynen av de sysselsättningsfrämjande interventionerna, med beaktande av deras förenlighet med gemenskapens riktlinjer. Samma bestämmelser upprepas i lag nr 21 av den 14 januari 1994, bl.a. bemyndigar de tre ministrarna att besluta om nya nedsättningsstaser.

Genomförandet, såsom det framgår av samtliga berörda rättsakter, av de åtgärder som föreskrivs i det lagförslag som behandlas i detta beslut innebär följande:

- Nedsättningen av de sociala avgifterna i Mezzogiorno förlängs till och med den betalningsperiod som löper ut den 30 juni 1994.
- Den totala avgiftsbefrielsen för nya arbetstillfällen begränsas till ett år. Den allmänna nedsättningen begränsas till 5 % i stället för 8,50 %. Den genomsnittliga procentsatsen per företag ligger på 16 %.
- Fiskalisering på det sätt som föreskrivs i det granskade lagförslaget medges till och med den 31 december 1994.

I samband med tjänstemannamötena gjorde de italienska myndigheterna gällande att förklaringen i lagdekret nr 12 av den 18 januari 1993, om att regeringen vid översynen av interventionerna i Mezzogiorno skall beakta deras förenlighet med gemenskapens riktlinjer, innebär början till en harmonisering av det italienska systemet med den gemensamma marknaden.

IV

- (10) Oavsett vilka ekonomiska eller sociala syften de tjänar, är bestämmelserna om den selektiva nedsättning av de sociala avgifterna som det är fråga om i artiklarna 1 och 2 i förslag till lag nr 1536 stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget, eftersom de har till effekt att för företagen i Mezzogiorno minska kostnaderna för de sociala avgifter som normalt belastar de italienska företagen. De snedvrider därigenom konkurrensen och kan genom att de riktar sig till företagen i dessa regioner påverka handelsutbytet. De är följaktligen ett stöd som i sig är förbjudet enligt artikel 92.1 i fördraget.

Kommissionen är angelägen om att göra klart, särskilt vad gäller de s.k. fiskaliseringsåtgärderna, att åtgärder av allmän karaktär som syftar till en enhetlig nedsättning av kostnaderna för sociala avgifter för alla företag i en medlemsstat inte utgör stöd. Däremot är selektiva nedsättningar, som gynnar vissa företag framför andra i samma medlemsstat, i sin differentierade delstöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget om differentieringen slår igenom på individuell, sektoriell eller (som i detta fall) regional nivå.

Även om kommissionen i sitt beslut om förenligheten av lag nr 64/86 har ansett att de nedsättningar av de sociala avgifterna som styrs av lag nr 64/86 är förenliga med den gemensamma marknaden i enlighet med artikel 92.3 a i fördraget, är den förnyade finansieringen av dem under perioden efter den 30 november 1991 — särskilt i kombination med den differentiering av fiskaliseringen som företagen i Mezzogiorno har beviljats åtminstone sedan den 4 juni 1990 — och även denna differentiering, så som den framträder i skattelagsstiftningen efter antagandet av artikel 2 i det granskade lagförslaget, inte i sig förenliga med den gemensamma marknaden.

I sina beslut om Mezzogiorno-lagstiftningens förenlighet har kommissionen ansett att endast de — redan stora — nedsättningar som föreskrivs i lag 64 av den 1 mars 1986, på grund av de tydligt angivna omständigheterna för deras beviljande, är förenliga. Genom dessa begränsades befogenheterna för de italienska myndigheterna, som tidigare kunnat bevilja företagen i Mezzogiorno en total befrielse under tio år för varje nytt arbetstillfälle, en allmän nedsättning på 8,50 % och ytterligare nedsättningar under hela giltighetstiden för tillämpningen av interventionen, dvs. till och med den 31 december 1993.

Det har dock visat sig att de italienska myndigheterna, särskilt från och med lagdekret nr 210 av den 4 juni 1990, på grund av fiskaliseringslagstiftningen har beviljat dessa företag ännu större nedsättningar av de sociala avgifterna. I praktiken har företagen i Mezzogiorno, när det gäller nedsättningar av de sociala avgifterna, i förhållande till sina italienska konkurrenter beviljats en förmån bestående i en total befrielse för alla nya arbetstillfällen som skapas, en nedsättning av grundavgiften som förhöjts av differentieringen av fiskaliseringen och av ytterligare nedsättningar. Den genomsnittliga satsen per företag låg därför på ca 27 % när detta förfarande inleddes.

Detta stora överskridande i Mezzogiorno av den procentuella nedsättning som kommissionen ansett

förenlig har inneburit att effekterna av de nedsättningar som godkänts av kommissionen i betydande grad har snedvridits till förmån för företagen i Mezzogiorno.

V

(11) De italienska myndigheterna har påpekat att den förmån i form av nedsatta sociala avgifter som allmänt beviljats företagen i Mezzogiorno i betydande grad minskats till följd av de bestämmelser som antagits och tillämpats efter inledandet av förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget varigenom.

- den totala befrielsen för nya arbetstillfällen, som tidigare gällde under tio år, har begränsats till ett år,
- den allmänna nedsättningen har sänkts från 8,50 till 5 %,
- differentieringen av fiskaliseringen har sänkts från 6,20 % till 6,16 %.

Den 30 juni 1994 hade den genomsnittliga nedsättningen per företag således återställt till 16 % plus 6,16 % differentiering av fiskaliseringen.

Dessutom utgör sänkningen endast första steget i en genomgripande översyn av systemet, som successivt skall genomföras i syfte att till slut avskaffa både de nedsättningar som beviljas enligt lag nr 64 och differentieringen av fiskaliseringen.

(12) Mot bakgrund av detta har de italienska myndigheterna genom brev av den 5 augusti 1994 från arbetsmarknads-, finans- och budgetministrarna meddelat kommissionen texten till ett interdepartementalt dekret av samma dag om nedsättningssatsen för sociala avgifter som redan regleras av lag 64/86 för perioden till och med den 30 november 1996. I brevet uttrycks bl.a. den italienska regeringens vilja att före den 31 december 1997 avskaffa alla nedsättningar enligt lag 64/86 enligt den bifogade tidtabellen och att successivt avskaffa differentieringen av fiskaliseringen.

Tidtabellen för avskaffandet av systemet med nedsättningar av de sociala avgifterna enligt lag 64/86 uttrycks sålunda i form av en total nedsättningssats per företag på

- 14,60 % den 1 juli 1994,
- 14 % den 1 december 1994,
- 10,60 % den 1 december 1995,
- 6,80 % den 1 december 1996,
- 0 % den 1 december 1997.

För regionerna Abruzzo och Molise, som inte längre uppfyller villkoren för undantag från stödförbudet i enlighet med artikel 92.3 a i fördraget, är tidtabellen för avskaffandet följande:

- 12 % den 1 juli 1994,
- 0 % den 1 december 1994.

Slutligen fastställs för alla regioner i Mezzogiorno den ettåriga befrielsen från sociala avgifter för varje nytt arbetstillfälle som skapas före den 31 december 1997.

- (13) I ett brev av den 16 december 1994, modifierat genom ett brev av den 17 januari 1995, anmälde Italiens budgetminister enligt artikel 93.3 i fördraget ett lagförslag om samtliga statliga interventioner till förmån för italienska företag, som befäster de åtgärder som redan granskats och som bl.a. innehåller ett förslag om att den differentiering av fiskaliseringen av den sociala avgifterna som företagen i Mezzogiorno hittills beviljats successivt skall avskaffas. Avskaffandet skall ske enligt följande gradvisa förändring av differentieringen:

I andra regioner än Abruzzo

- 5 % den 1 juli 1995,
- 4 % den 1 januari 1996,
- 3 % den 1 januari 1997,
- 2 % den 1 januari 1998,
- 1 % den 1 januari 1999,
- 0 % den 1 januari 2000.

I regionen Abruzzo

- 5 % den 1 juli 1995,
- 3 % den 1 januari 1996,
- 1 % den 1 juli 1996,
- 0 % den 1 januari 1997.

VI

- (14) Kommissionen anser — när den uttalar sig inom ramen för stöd Nr 40/95 om de övriga åtgärderna i hela ordningen — å ena sidan att de nedsättningar och den differentiering av fiskaliseringen som de italienska myndigheterna tillämpar som helhet är oförenlig med den gemensamma marknaden, å andra sidan att antagandet av en avvecklingsplan däremot kan göra att det stöd som beviljas inom ramen för avvecklingen blir förenligt.

De andra regionerna, men inte Abruzzo och Molise, uppfyller alla villkoren för att omfattas av undantaget i artikel 92.3 a när det gäller företagsstöd för att främja den regionala utvecklingen. Deras BNP per capita i förhållande till genomsnittet i unionen är nämligen följande: Campania 69,75 %, Basilicata 64,98 %, Puglia 74,30 %, Calabria 58,60 %,

Sicilien 68,35 % och Sardinien 74,40 %. Tillämpningsmetoden för artikel 92.3 a och 92.3 c⁽¹⁾ medger att driftstöd beviljas i dessa regioner om det är degressivt. Med hänsyn till situationen i de granskade regionerna, som fortfarande är mer drabbade än andra av den senaste konjunktur nedgångens konsekvenser och som av unionen räknas till interventionsområdena för mål 1 för strukturfonderna, är det otänkbart att det svaga produktionssystemet från en dag till en annan skulle kunna klara en stor och plötslig höjning av arbetsgivaravgifterna till följd av den höjning av de sociala avgifterna som ett totalt avskaffande av avgiftsnedsättningarna skulle ge upphov till. Det är nödvändigt att avvecklingen sker i rimlig takt, och den takt som de italienska myndigheterna tillämpar och föreslår, och som kumulativt uppgår till ca 5 % per år, skapar en bra balans mellan konkurrensens krav och nödvändigheten av att i de berörda regionernas intresse behålla en livskraftig produktionsstruktur där. Den längre varaktigheten av den differentierade fiskaliseringen berättigas, förutom av svagheten i det återstående stödet, i synnerhet av den belastning det skulle innebära för statsbudgeten att absorbera den genom en påskyndad fiskalisering i landets mellersta och norra delar.

- (15) I fråga om Abruzzo och Molise finns det inget belegg för ett undantag från stödförbudet enligt artikel 92.3 a i fördraget är berättigat. Även om vissa socioekonomiska nyckeltal avslöjar att det ännu finns vissa svårigheter i dessa regioner, jämfört med i regionerna i landets mellersta och norra delar, tyder de ändå inte på en onormalt låg levnadsnivå eller en svår, strukturellt betingad undersysselsättning. Dessutom motsvarar BNP per capita i dessa regioner, av Europeiska gemenskapernas statistikkontor mätt som köpkraftsstandard — vilket är det mått som föreskrivs i den nämnda tillämpningsmetoden för artikel 92.3 a och 92.3 c i fördraget — för Abruzzo 89,85 % och för Molise 78,97 % av genomsnittet för unionen. Den ligger således över den tröskel för undantag från artikel 92.3 a som enligt denna metod fastställts till 75 %. De svårigheter som det är fråga om utgör i detta sammanhang faktorer som skall beaktas enligt undantaget i artikel 92.3 c. Samtliga provinser (NUTS III) i de två regionerna uppfyller i själva verket villkoren för ett undantag enligt denna bestämmelse. Tillämpningen av det första steget i den nämnda metoden ger som resultat provinserna Pescara (BNP 77,54 %), Chieti (arbetslöshet 119,68 %), Isernia (BNP 81,75 %, arbetslöshet 114,15 %) och Campobasso (BNP 75,17 %, arbetslöshet 140,75 %), med 100 som index för hela landet. Tillämpningen av det andra steget (svag industri-

⁽¹⁾ EGT nr C 212, 12.8.1988, s. 2.

sektor, ökad ungdomsarbetslöshet, isolering, åldrande befolkning) ger som resultat provinserna Aquila och Teramo. Båda dessa regioner omfattas av strukturfondernas mål 1, för Abruzzo begränsat till den 31 december 1996. I den nämnda metoden föreskrivs inte att driftsstöd skal beviljas regioner som omfattas av undantaget i artikel 92.3 c. Kommissionen beaktar ändå den omständigheten att de två regionerna till och med den 31 december 1993 omfattades av undantaget i artikel 92.3 a och har i det enda jämförbara fallet med en region som uppfyller dessa villkor (i fråga om att tillämpning av undantaget i artikel 92.3 a upphör men att undantaget i artikel 92.3 c är tillämpligt), genom beslut 88/318/EEG⁽¹⁾ funnit det lämpligt och förenligt med den gemensamma marknaden, utan att handelsvillkoren därigenom påverkas av en åtgärd i strid med det gemensamma intresset att kompletterande åtgärder av övergångskaraktär, som bl.a. består i ett visst driftsstöd, tillåts för att främja anpassningen av regionens företag — som fortfarande är drabbade av utvecklingsproblem — till nya, mindre ingripande former av stöd för ekonomin. Kommissionen anser att det här gäller en allmän princip enligt vilken de objektiva omständigheterna skall beaktas i fråga om en situation som inte är jämförbar med den som råder i andra regioner vilka kan omfattas av ett undantag enligt artikel 92.3 c och kommissionen har för avsikt att hålla sig till den principen, och medge att ett mycket begränsat driftsstöd i undantagsfall tillfälligt kan tillåtas under samma omständigheter. Mot denna bakgrund anser kommissionen i detta fall att de åtgärder som de italienska myndigheterna har angivit inom ramen för hela lagförslaget, och mer exakt — vad avser detta beslut — att de nedsättningar av de sociala avgifterna som beviljats i de två regionerna genom det interdepartementala dekretet av den 5 augusti 1994 och den progressiva minskningen av differentieringen av fiskaliseringen, som beaktar skillnaden i utvecklingsnivå i Molise jämfört med Abruzzo, är förenliga med den gemensamma marknaden.

I alla berörda regioner är vidare den ettåriga befrielsen från sociala avgifter för alla nya arbetstillfällen som skapas före den 31 december 1997 förenlig med den gemensamma marknaden. Det rör sig om en stödåtgärd för att främja skapandet av arbetstillfällen som i sin helhet ligger väl inom den stödintensitet som normalt tillåts i detta syfte.

- (16) Kommissionen ser sig nödsakad att konstatera att alla de nedsättningar som företagen i Mezzogiorno hittills har åtnjutit från och med den 1 december 1991 vad gäller nedsättningar av de sociala avgifter

som styrs av lag 64/86, och från och med den 1 juli 1990 vad gäller differentieringen av fiskaliseringen, är olagliga eftersom de beviljats i strid med artikel 93.3 i fördraget.

- (17) Kommissionen anser att det med hänsyn till de redan uttryckta farhågorna för upprätthållandet av produktionsstrukturen i de berörda regionerna och till svårigheten att fastställa storleken på de förmåner som varje mottagare erhållit, inte är lämpligt att ge medlemsstaten befogenhet att återkräva det oförenliga stöd som utbetalats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd i form av befrielse från och nedsättning av de sociala avgifterna i regionerna i Mezzogiorno som avses i följande artiklar är förenligt med den gemensamma marknaden på de villkor som här föreskrivs.

Artikel 2

Den ettåriga befrielsen från sociala avgifter för alla nya arbetstillfällen som skapas skall begränsas till nya arbetstillfällen som skapas senast den 31 december 1997.

Artikel 3

För regionerna Campania, Basilicata, Puglia, Calabria, Sicilien och Sardinien skall den totala nedsättningen av de sociala avgifterna enligt artikel 1 i det italienska interdepartementala dekretet av den 5 augusti 1994 i denna fråga begränsas till

- 14,60 % från och med den 1 juli 1994,
- 14 % från och med den 1 december 1994,
- 10,60 % från och med den 1 december 1995,
- 6,80 % från och med den 1 december 1996,
- 0 % från och med den 1 december 1997.

⁽¹⁾ EGT nr L 143, 10. 6. 1988, artiklarna 2, 3, 4 och 7.

För regionerna Abruzzo och Molise skall dessa nedsättningar begränsas till

- 12 % från och med den 1 juli 1994,
- 0 % från och med den 1 november 1994.

Artikel 4

För regionerna Campania, Basilicata, Puglia, Calabria, Sicilien, Sardinien och Molise skall differentieringen av fiskaliseringen, i förhållande till regionerna i mellersta och norra delen av landet begränsas till

- 5 % från och med den 1 juli 1995,
- 4 % från och med den 1 januari 1996,
- 3 % från och med den 1 januari 1997,
- 2 % från och med den 1 januari 1998,
- 1 % från och med den 1 januari 1999,
- 0 % från och med den 1 januari 2000.

För regionen Abruzzo skall differentieringen begränsas till

- 5 % från och med den 1 juli 1995,
- 3 % från och med den 1 januari 1996,
- 1 % från och med den 1 juli 1996,

— 0 % från och med den 1 januari 1997.

Artikel 5

Italien skall senast den 30 juni 1996 anta alla centrala bestämmelser som krävs för att följa artiklarna 2 och 3. Bestämmelserna skall överlämnas till kommissionen senast den 30 juli 1996.

Italien skall senast den 15 april 1995 anta alla centrala bestämmelser som krävs för tillämpningen av artikel 4. Bestämmelserna skall överlämnas till kommissionen senast den 30 april 1995.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 1 mars 1995.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 mars 1995

om Statligt stöd nr C 1A/92 — Grekiska stödordningen för läkemedelsindustrin, finansierad genom beskattning av läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter

(Endast den grekiska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(95/456/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

efter att i enlighet med artikeln ovan ha anmodat berörda parter att yttra sig, och med beaktande av dessa yttranden, och

med beaktande av följande:

I

Den grekiska nationella läkemedelsorganisationen (National Organization of Pharmaceuticals (NOP)) är ett offentligt organ som inrättats genom lag nr 1316 av den 11 januari 1983.

NOP hade den lagstadgade uppgiften att skydda och förbättra allmänhetens hälsa, liksom att främja allmänhetens intresse i fråga om produktion, import och omsättning av läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter; utvecklingen av relevanta kommersiella eller industriella företag samt utvecklingen av teknik och forskning inom läkemedelssektorn.

Fram till och med 1991 finansierades NOP genom att direkt uppbära intäkterna av a) en avgift på 15 % på grossistpriset på alla läkemedelsprodukter som såldes på den grekiska marknaden oavsett om den hade sitt ursprung i Grekland, i en annan medlemsstat eller i tredje land, b) en avgift på 1 % på grossistpriset på all kosmetika som såldes på den grekiska marknaden oavsett om den hade sitt ursprung i gemenskapen, Grekland eller tredje land, c) andra avgifter och kostnader som lagts på omsättningen av läkemedel och besläktade produkter på den grekiska marknaden. NOP finansierades också indirekt genom statliga budgettransfereringar när så var nödvändigt.

Lag nr 1316/83 föreskrev även inrättandet av två parallella juridiska enheter under ledning och kontroll av NOP,

nämligen National Industry of Pharmaceuticals SA (NIP) för produktion och State Deposit of Pharmaceuticals SA (SDP) för distribution av läkemedel. Dessa skulle vara privaträttsliga juridiska personer (aktiebolag).

NIPs lagstadgade uppgift var produktion, import och försäljning av läkemedelsprodukter på den inre marknaden och export av dessa produkter, samt anskaffning av allt annat material som bedömdes som nödvändigt för att uppfylla syftet med NIP och täcka marknadens behov.

Företagets aktiekapital bestod av den enda aktie som ägdes av NOP. Aktiekapitalet betalades i omgångar av NOP genom direkta överföringar från 1985 till 1989 och igen 1991. NIP förfogade även över direkta intäkter från sina egna ekonomiska aktiviteter.

SDPs lagstadgade uppgift var att importera, exportera och saluföra läkemedel. I likhet med NIP bestod dess aktiekapital av en enda aktie som ägdes av NOP. SDPs operativa kostnader betalades också av NOP och vinsterna överfördes till NOP.

Efter 1991 ändrades både syftet med och finansieringsmetoden för NOP genom lagarna nr 1759/88, nr 1821/88 och särskilt nr 1965/91, nr 2001/91 och nr 2065/92. NOPs lagstadgade uppgift är nu att skydda och förbättra allmänhetens hälsa och främja allmänhetens intresse i fråga om läkemedel och andra besläktade produkter, att säkerställa att det finns tillräckliga förråd av läkemedelsprodukter av garanterat bästa kvalitet på den grekiska marknaden samt slutligen att främja och utveckla teknologi och forskning inom läkemedelssektorn.

I fråga om finansieringen av NOP är den huvudsakliga inkomstkällan för organisationen en andel på 10 % av intäkterna av en avgift på 15 % på grossistpriserna på alla läkemedelsprodukter som är i omlopp på den grekiska marknaden och av en avgift på 1 % på grossistpriserna på all kosmetika. Dessa avgifter slår utan åtskillnad mot lokalt producerade och importerade produkter oavsett om de kommer från andra medlemsstater eller tredje land. Genom lag nr 1965/91 avskaffades både NIP och SDP.

Inom ramen för NOP och under dess ledning grundades ett institut för läkemedelsforskning och teknologi, Institute for Pharmaceutical Research and Technology (IFET) (lag nr 1965/91). Även om IFET har etablerats i juridisk mening, har det ännu inte någon verksamhet igång. IFET är en civilrättslig juridisk person vars lagstadgade uppgifter omfattar utvecklingen av forskningen om läkemedelsprodukter; kvalitetskontroll av mediciner; utveckling och import av teknik inom läkemedelsområdet samt import och export av läkemedel, dock endast om det inte finns någon annan möjlighet att tillgodose specifika behov på den grekiska marknaden (privata importörer).

IFET kommer delvis att finansieras genom direkta överföringar från NOP, genom sina egna intäkter från forskningsverksamheten, genom lån och genom intäkterna av en eventuell försäljning av delar av dess tillgångar. På så sätt kommer en andel av de offentliga medel som direkt överförs till NOP att kanaliseras till att finansiera IFETs verksamhet.

II

Som följd av ett klagomål bad kommissionen genom en skrivelse daterad den 22 februari 1991 de grekiska myndigheterna att lämna uppgifter om stöd som beviljats "National Industry of Pharmaceuticals" (NIP) och "State Deposit of Pharmaceuticals" ((SDP), ägda av "National Organization of Pharmaceuticals" (NOP). Den begärde även detaljuppgifter om de avgifter som lagts på läkemedel och kosmetika som säljs i Grekland, och som, tillsammans med ett årligt bidrag från staten, finansierade NOP och på så sätt indirekt även NIP och SDP.

Svaret från de grekiska myndigheterna, daterat den 2 oktober 1991 innehöll allmän information om NOPs mål och finansiella struktur men var begränsat till ett förslag om att ändra en lag om organisationen. Den detaljerade information som begärts vid flera tillfällen i skrivelser och under samtal med de grekiska myndigheterna (skrivelse daterad den 25 april 1991 och kommissionens möte med den grekiska energiministern den 18 november 1991) erhöles dock inte.

Enligt den information som kommissionen hade tillgång till vid den tidpunkt då förfarandet påbörjades, erhöles de två företag som avses ovan fortfarande, trots ett antal rättsliga ändringar, stora transfereringar av medel från staten, deras enda aktieägare.

Kommissionen ansåg att villkoren i artikel 92.1 uppfylldes, och att inga av de undantag som avses i artikel 92.3a, b och c verkade vara tillämplbara.

Mot bakgrund av ovanstående underrättade kommissionen genom en skrivelse daterad den 6 februari 1992 den grekiska regeringen om att den hade påbörjat det förfarande som avses i artikel 93.2 i fördraget i fråga om den aktuella ordningen med stöd genom avgiftsuttag och inbjöd regeringen att inom en månad efter mottagande av

skrivelsen lämna sina kommentarer och eventuell information med anknytning till stödordningen.

Genom offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽¹⁾ den 22 februari 1992, gav kommissionen övriga medlemsstater och andra berörda parter möjlighet att lämna sina kommentarer om åtgärderna i fråga inom en månad efter det att meddelandet offentliggjorts.

III

Efter en begäran om förlängning av den tidsfrist som först bestämts för att lämna kommentarer, vilken godtogs av kommissionen, lämnade de grekiska myndigheterna sina kommentarer i en skrivelse daterad den 30 april 1992.

De grekiska myndigheterna svarade endast delvis på den fråga som ställts av kommissionen och ombads i en skrivelse av den 28 juli 1992 att komplettera sitt svar.

Efter en begäran om förlängning av den tidsfrist som bestämts för överlämnandet av kompletterande information, kompletterade de grekiska myndigheterna sitt svar genom skrivelser daterade den 2 och den 23 oktober 1992.

Ny information från den grekiska regeringen visade att denna stödordning medförde pålagor för importerade produkter och innebar att exporten av läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter (kosmetika) från Grekland var befriad från alla skatter och avgifter, inklusive avgifterna på 15 % respektive 1 %. Dessutom hade medel överförts från NOP till en liten forskningsinstitution, Institute of Pharmaceutical Research and Technology (IFET). Dessa överföringar skulle möjligtvis kunna utgöra stöd.

Ett antal nya frågor överlämnades till de grekiska myndigheterna genom en skrivelse av den 11 mars 1993 för att klargöra situationen i fråga om det övergripande stödsystemet. I sitt svar av den 21 april 1993, anmälde den grekiska regeringen till kommissionen att den undersökte möjligheten att revidera de skattearrangemang som gynnade National Organization of Pharmaceuticals.

På de grekiska myndigheternas begäran hölls ett möte den 28 maj 1993 i Aten. Under mötet tillkännagav den grekiska regeringens företrädare att deras regering var villig att förändra den bestående rättsliga regleringen av NOP i enlighet med gemenskapens lagstiftning.

Genom en skrivelse av den 7 juni 1993 påminde kommissionen de grekiska myndigheterna om att de efter mötet den 28 maj 1993 förväntades att inom 15 arbetsdagar till kommissionen anmäla de åtgärder som de avsåg att vidta för att följa gemenskapens lagstiftning i fråga om ordningen med statligt stöd till sektorn läkemedel och kosmetika.

(1) EGT nr C 48, 22.2.1992, s. 6.

Genom en skrivelse daterad den 18 oktober 1994, underrättade de grekiska myndigheterna kommissionen om att den grekiska regeringen planerade att avskaffa både återbetalningen av den skattelikhande avgiften på 15 % och 1 % samt det anslag på 10 % av de totala intäkterna från den skattelikhande avgiften som kom NOP till godo. Av interna skäl hade det dock ännu inte varit möjligt att införa dessa åtgärder i den lagstiftande processen. Genom en skrivelse av den 10 november 1993 underrättade kommissionen den grekiska regeringen om att en ytterligare period på 15 arbetsdagar beviljades för att regeringen skulle kunna utforma och lägga proposition om de lagar som var nödvändiga för att följa gemenskapens lagstiftning.

Slutligen, genom en skrivelse som mottogs den 28 januari 1994, återgick de grekiska myndigheterna till sin tidigare ståndpunkt att avgifterna i fråga inte var skattelikhande avgifter, eftersom de betalades genom budgeten för socialministeriet. De upprepade att de 10 % var en vägledande andel för att beräkna nivån på bidragen så att NOP kunde planera för framtiden.

Inga andra medlemsstater eller tredje part lämnade några synpunkter inom ramen för det förfarande som följer efter offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

IV

Vid granskningen av om skattesystemet tillsammans med överföringarna av medel utgör stöd enligt artikel 92 i Romfördraget måste en åtskillnad göras mellan den ursprungliga ordningen som fanns till och med lagändringen 1991 och den ordning som funnits sedan dess.

Från och med januari 1983 till och med 1991 bestod de åtgärder som undersöks av a) finansiering av NOP främst genom en avgift på 15 % på alla inhemska och importerade läkemedel och på 1 % på andra besläktade produkter (kosmetika) och b) överföringar av medel till de två halvstatliga företagen NIP och SDP genom NOP.

Överföringen av medel från NOP till NIP uppgick till 6 miljarder grekiska drakmer under perioden 1985–1989 och år 1991. Av det beloppet var 5 miljarder grekiska drakmer avsedda som NIPs startkapital — 1 miljard grekiska drakmer lades till senare. Dessa medel var avsedda för förvärv eller byggnation av tre läkemedelsfabriker och för att trycka informationsmaterial om hälsofrågor till allmänheten. NIPs fabriker startade aldrig någon produktion. Eftersom NIP inte ägde läkemedelsproducerande fabriker, lade den ut sådan produktion på den privata sektorn.

Överföringen av dessa medel tillät NIP att minska sina kostnader och därigenom konkurrera på ojämlika villkor med sina konkurrenter vid produktionen och marknadsföringen av läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter. Konkurrenterna, båda inhemska och andra producenter inom gemenskapen, var inte bara tvungna att bära hela sina produktionskostnader, utan var även tvungna att samtidigt finansiera utvecklingen av och den ökande konkurrensen från NOPs dotterbolag.

De medel som överfördes till SDP åren 1985–1991 uppgick till 1 185 476 663 grekiska drakmer och var enligt den grekiska regeringen i huvudsak avsedda för att finansiera import av sällsynta eller speciella mediciner som den privata sektorn inte importerade (AIDS-medicin, mediciner mot njursjukdomar etc).

Dessa överföringar gjorde det möjligt för SDP att täcka sina driftskostnader utan några egna finansiella kostnader — på så sätt kunde företaget konkurrera med andra möjliga privata importörer av mediciner, som själva måste bära sina totala driftskostnader.

Intäkter från avgifter som inrättas genom lag skall anses som offentliga medel. Användandet av offentliga medel i en medlemsstat för att finansiera en organisation som bl.a. även främjar etableringen av företag och på så sätt stärker deras position gentemot deras konkurrenter inom landet och inom gemenskapen måste anses påverka dessa konkurrenter. Det faktum att dessa överföringar finansierades genom avgifter som även tillämpades på import från andra medlemsstater skapade ytterligare fördelar för de grekiska producenterna av läkemedel och kosmetika, eftersom företag i andra medlemsstater var tvungna att samfinansiera åtgärder som gynnade deras grekiska konkurrenter.

Efter 1991 och de rättsliga förändringar som främst åstadkommits genom lagarna nr 1965/91, nr 2000/91 och nr 2065/92, bestod den granskade stödordningen av a) finansiering av NOP genom en öronmärkt andel av alla dess intäkter inklusive avgifterna på 15 % respektive 1 % på alla läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter; b) möjligheten till statligt stöd till forskning och utveckling inom läkemedelsområdet, genom inrättandet av IFET.

Vad gäller den första punkten, skall det noteras att systemet för beskattning till NOPs fördel förutsätter att NOPs samtliga intäkter från alla källor, inklusive avgifterna på 15 % respektive 1 % på läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter är att jämställa med statliga intäkter. De uppbärs direkt av statskassan och tas upp i statens budget. En andel på 10 % av alla dessa intäkter har dock genom bestämmelse i lag avsatts för finansieringen av organisationen (NOP). En del av dessa intäkter skall användas för att delvis finansiera läkemedelsforskning och teknisk verksamhet som bedrivs av IFET.

När man granskar om detta statliga stöd är förenligt med den gemensamma marknaden, bör man skilja på den del som delvis finansierar allmän hälsovård och besläktad verksamhet och den del som delvis finansierar tillämpad forsknings- och utvecklingsverksamhet.

Åtgärder för att uppmuntra verksamhet som rör allmän hälsovård jämförelsevis långt från marknaden påverkar sannolikt inte gemenskapens handel. NOPs verksamhet omfattar information till allmänheten som kommer hela Greklands befolkning till godo, och även certifieringsverksamhet för alla produkter som finns på den grekiska läkemedelsmarknaden. Certifieringsverksamheten kommer alla grekiska och utländska producenter tillgodo utan åtskillnad och kostnaderna för certifieringen tas ut av alla tillverkare. Det förekommer alltså ingen särskild favorisering av den grekiska läkemedelssektorn. Alla dessa aktiviteter påverkar sannolikt inte gemenskapens handel. Därför uppfyller de inte de villkor som anges i artikel 92.1 i fördraget och kan inte anses som stöd.

Vad gäller den andra typen av åtgärder inom ramen för det övergripande systemet, nämligen stöd till tillämpad forskning och utveckling inom läkemedelssektorn, måste hänsyn tas till följande. IFETs lagstadgade uppgifter omfattar utvecklingen av och främjandet av forskning om läkemedel, kvalitetskontroll för mediciner, utveckling och import av teknologi om det inte finns någon annan möjlighet att täcka markandens behov (inga privata importörer). En andel av de offentliga medel som tilldelas NOP skall användas för att finansiera IFETs verksamhet.

Enligt EG-domstolens dom av den 25 juni 1970 i mål nr 47/69 (Frankrike mot kommissionen)⁽¹⁾, utgör finansiering av statligt stöd genom uttag av en obligatorisk avgift en grundläggande del av stödet, och när man bedömer sådant stöd måste både stödet och finansieringsmetoden granskas i syfte att avgöra om de är förenliga med gemenskapens lagstiftning.

Även om forskningsorganen skulle dela med sig av sina forskningsresultat till alla berörda parter i andra medlemsstater, skulle det i det här särskilda fallet inte nödvändigtvis leda till att alla parter verkligen och på samma villkor fick del av forskningen, eftersom grekiska företag i praktiken skulle inta en mer gynnad position, även om lika behandling garanterades i lag.

Sådan forskning styrs av nationell specialisering, nationella behov och brister. Dessutom betalar företag i andra medlemsstater ofta för identisk forskning, antingen direkt eller genom ett ekonomiskt bidrag till sina motsvarande

inhemska forskningscentrer, och har därför inget behov av att utnyttja de grekiska organens resultat.

Även i fall där förslaget forskningsstöd anses förenligt med den gemensamma marknaden både när det gäller form och syfte, har finansieringen av sådant stöd genom skattelikhande avgifter som även läggs på produkter importerade från gemenskapen en protektionistisk effekt utöver själva stödet enligt den dom som nämns ovan.

Utnyttjandet av offentliga medel (skatteinkomster) för att finansiera en forskningsinstitution som genom sin verksamhet stärker vissa företags ställning gentemot deras konkurrenter inom landet och i gemenskapen påverkar dessa konkurrenters situation. Det faktum att dessa överföringar delvis kommer att finansieras genom avgifter på import från andra medlemsstater kommer dessutom att skapa en ytterligare fördel för den grekiska läkemedels- och kosmetikasektorn, eftersom företag i andra medlemsstater blir tvungna att vara med och finansiera en verksamhet som främjar deras grekiska konkurrenter. Denna åtgärd utgör tydligt statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget.

Inrättandet fram till och med 1991 av ett skattesystem till NOPs fördel, det vill säga beviljandet av stöd till NOP och via NOP till dess dotterbolag NIP och SDP, hade inte i förväg anmälts till kommissionen, som det skulle enligt de bestämmelser som anges i artikel 93.3.

Inte heller har förändringarna under 1991 av systemet för att bevilja stöd till NOP och IFET anmälts till kommissionen i förväg som de skulle enligt de bestämmelser som anges i artikel 93.3. Detta stöd beviljades respektive beviljas därför olagligt av den grekiska regeringen under båda dessa perioder.

V

Handelsvolymen för läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter inom gemenskapen överskred 24 miljarder ecu under 1991. Under samma år överskred handeln med de fyra EES-länderna (Österrike, Finland, Sverige och Norge) med dessa produkter 2,7 miljarder ecu.

Den grekiska läkemedelsmarknaden, på vilken företagen i fråga var starkt representerade, hade en omsättning på omkring 320 miljoner ecu under 1991. Under samma år uppgick exporten av läkemedel och kosmetika från medlemsstaterna till Grekland till 282 miljoner ecu. Grekisk export av läkemedel och kosmetika till andra medlemsstater uppgick till 38 miljoner ecu samma år. Det är tydligt att det förekom handel mellan tillverkare av läkemedel och kosmetika inom gemenskapen liksom konkurrens med dessa produkter mellan medlemsstaterna.

⁽¹⁾ REG. 1970 s. 487.

På ett likartat sätt fanns det handel och konkurrens mellan gemenskapstillverkare av läkemedel och kosmetika och EES-medlemmarna (Österrike, Norge, Finland och Sverige). Exporten från dessa fyra länder till Grekland uppgick till 12 miljoner ecu samtidigt som grekisk export till dessa länder uppgick till 183 000 ecu under samma år.

Stödet till NOP och genom det till NIP och SDP fram till 1991 förstärkte alltså grekiska tillverkares ställning gentemot deras konkurrenter inom gemenskapens och EES. Detta stöd, som delvis finansierades genom en avgift som betalades av deras konkurrenter, kunde sannolikt snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln i gemenskapen på det sätt som avses i artikel 92.1.

Överföringen av medel till NOP och genom det till IFET efter 1991 förstärker på samma sätt grekiska producenters ställning gentemot deras konkurrenter. Detta stöd kan sannolikt snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln på det sätt som avses i artikel 92.1.

VI

Enligt domstolens ovannämnda dom utgör det faktum att ett stöd finansieras genom en obligatorisk avgift en väsentlig beståndsdel av stödet, så att när ett sådant stöds förenlighet med den gemensamma marknaden bedöms måste stödet och finansieringssättet granskas ur gemenskapsrättslig synvinkel.

Artikel 92.1 i Romfördraget föreskriver att stöd som uppfyller de villkor som anges där i princip är oförenligt med den gemensamma marknaden. Undantagen från denna princip, som anges i artikel 92.2, är inte tillämpliga på detta fall med tanke på stödets natur och syfte.

Artikel 92.3 räknar upp de stödåtgärder som kan anses förenliga med den gemensamma marknaden. Förenlighet med fördraget måste ses i ett sammanhang med gemenskapen som helhet och inte på den enskilda medlemsstatens nivå. För att säkerställa att den gemensamma marknaden fungerar riktigt, måste de undantag till artikel 92.1 som anges i artikel 92.3 tolkas strikt när en stödordning eller ett enskilt stöd undersöks.

Den grekiska regeringen har inte kunnat ange, och kommissionen har inte funnit, några regionala hänsynstaganden vid utdelningen av stöd till läkemedelsföretag. Alltså kan undantagen som anges i artikel 92.3 a och c för stöd

som främjar eller underlättar utvecklingen av vissa områden inte tillämpas.

I fråga om det undantag som avses i artikel 92.3 c för stöd för att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter, verkade stödet under perioden fram till och med 1991, även om det underlättade utvecklingen av de enskilda företagen i fråga, inte främja utvecklingen av de berörda verksamheterna på gemenskapsnivå utan att samtidigt negativt påverka handelsvillkoren i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Stödet i fråga innebär att de mottagande företagen (NIP och SDP) behövde bära endast en del av sina kostnader och på så sätt kunde sälja till låga priser och öka sin marknadsandel till nackdel för sina konkurrenter, som var tvungna att finansiera sin utveckling själva.

I fråga om de undantag som avses i artikel 92.3 b avsåg stödet till NIP och SDP varken att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse, eller att avhjälpa en allvarlig störning i den grekiska ekonomin; den grekiska regeringen har inte heller lagt fram några argument för att dessa undantag skulle kunna tillämpas.

Kommissionen anser därför att det stöd som fram till och med 1991 beviljades NOP och genom det till NIP och SDP, som finansierades genom avgifter på försäljningen av läkemedel och kosmetika, inte uppfyller något av de undantag som avses i artikel 92.3 i Romfördraget.

Efter 1991 fortsatte de grekiska myndigheterna att överföra offentliga medel till NOP genom att anslå 10 % av sina intäkter inklusive intäkterna från avgifterna på 15 % respektive 1 % till det företaget. Dessa överföringar väntas inte påverka handeln i den mån de finansierar allmän hälsovårdsverksamhet relativt långt från marknaden. Certifiering som NOP mot avgift erbjuder alla läkemedelsproducenter ger inte grekiska tillverkare en konkurrensfördel. Därför kan dessa överföringar inte anses som stöd enligt artikel 92.1.

De överföringar som används för att finansiera tillämpad forskning och teknikutveckling genom NOP till IFET kan sannolikt påverka gemenskapshandeln och snedvrیدا konkurrensen på det sätt som anges i artikel 92.1. Detta stöd är avsett att underlätta utvecklingen av läkemedelssektorn i Grekland och kommer sannolikt inte att påverka handeln i en omfattning som strider mot de gemensamma intresset om forskningsavgifterna betalas av den grekiska läkemedelssektorn själv. Stödet skulle i princip kunna vara kvalificerat för det undantag som avses i artikel 92.3 c.

Denna valmöjlighet kommer dock inte på fråga, eftersom denna del av stödet delvis finansieras av skatter som lagts på produkter från andra medlemsstater. Stödet finansieras därför på ett sätt som gör det oförenligt med den gemensamma marknaden.

Dessa stödåtgärder är olagliga eftersom de inte anmälts till kommissionen och måste därför avskaffas om inte metoden för att finansiera dem ändras så att produkter från andra medlemsstater inte längre beskattas.

Kommissionen noterar att de företag som åtnjöt stöd före 1991, nämligen NIP och SDP, har lagts ner genom lag nr 1965/91 som offentliggjordes den 24 december 1991. Överskottet efter likvidationen har redan överförts till statsbudgeten. Dessa företag producerade inte läkemedel själva, de lade i stället ut sin produktion på andra företag. Av denna anledning är en återbetalning av stödet inte möjlig.

Slutligen har IFET ännu inte påbörjat sin verksamhet enligt uppgift från de grekiska myndigheterna — inga skatteinkomster har ännu förts över till institutionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som Grekland beviljade National organization of Pharmaceuticals fram till och med 1991 och genom det till dess dotterföretag National Industry of Pharmaceutical SA och State Deposit of Pharmaceuticals SA och som

finansierats genom avgifter som även lagts på import från andra medlemsstater, är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Det stöd som Grekland avser att bevilja i form av överföringar från staten till National Organization of Pharmaceuticals och genom det till Institute of Pharmaceutical Research and Technology (IFET), är i den mån det delvis finansieras genom en avgift som även läggs på importerade läkemedelsprodukter och andra besläktade produkter (kosmetika), oförenligt med den gemensamma marknaden och får inte delas ut.

Artikel 3

Grekland skall underrätta kommissionen inom två månader efter delgivning av detta beslut om de åtgärder som Grekland har vidtagit för att följa det.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 1 mars 1995.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 oktober 1995

om en ansökan om dispens ingiven av Italien med stöd av artikel 8.2 c i rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon

(Endast den italienska texten är giltig)

(95/457/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/81/EEG⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Italiens myndigheter har ingivit en ansökan den 2 maj 1995 om kommissionens godkännande av undantag med stöd av artikel 8.2 c i direktiv 70/156/EEG. Ansökan uppfyller kraven i nämnda artikel 8. Ansökan avser montering på fordon av en tredje stopplykta, som motsvarar bestämmelserna för kategori ECE S3 i ECE:s (Förenade nationernas ekonomiska kommission för Europa) förordning nr 7 och som monteras i enlighet med ECE:s förordning nr 48.

De skäl som åberopas, enligt vilka sådana stopplykter och monteringen av dessa lykter inte uppfyller kraven i rådets direktiv 76/758/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om breddmarkeringslykter, främre positionslykter, bakre positionslykter och stopplykter för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽³⁾ senast ändrat genom kommissionens direktiv 89/516/EEG⁽⁴⁾, eller kraven i rådets direktiv 76/756/EEG av den 27 juli 1976, om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om montering av belysnings- och ljussignalsanordningar på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽⁵⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 91/663/EEG⁽⁶⁾, är riktiga. Beskrivningen av kontroller och av resultatet av dem samt deras överensstämmelse med ECE:s förordningar nr 7 och nr 48 säkerställer en tillfredsställande trafiksäkerhetsnivå.

De direktiv som avses kommer att bli föremål för anpassningar i syfte att tillåta tillverkning och montering av

sådana stopplykter och i avvaktan på detta är det motiverat att medge EG-typgodkännande för den fordonstyp som är utrustad med sådana stopplykter som avses i ansökan.

Den åtgärd som föreskrivs i detta beslut är förenlig med yttrandet från Kommittén för anpassning till teknisk utveckling av direktiv om avskaffande av tekniska handelshinder inom motorfordonssektorn som inrättades genom rådets direktiv 70/156/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen godkänner härmed den ansökan om dispens som ingivits av Italien den 2 maj 1995 med stöd av artikel 8.2 c i direktiv 70/156/EEG vad avser tillverkning och montering av en tredje stopplykta, som motsvarar bestämmelserna för kategori ECE S3 i ECE:s förordning nr 7 och som monteras i enlighet med ECE:s förordning nr 48, med syfte att bevilja EG-typgodkännande.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Italienska republiken.

Utfärdat i Bryssel den 19 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 264, 23.10.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT nr L 262, 27.9.1976, s. 54.

⁽⁴⁾ EGT nr L 265, 12.9.1989, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 262, 27.9.1976, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 366, 31.12.1991, s. 17.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 oktober 1995

om en ansökan om dispens ingiven av Tyskland med stöd av artikel 8.2 c i rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon

(Endast den tyska texten är giltig)

(95/458/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/81/EEG⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Tysklands myndigheter har ingivit en ansökan den 3 januari 1995 om kommissionens godkännande av undantag med stöd av artikel 8.2 c i direktiv 70/156/EEG. Ansökan uppfyller kraven i nämnda artikel 8. Ansökan avser montering på fordon av en tredje stopplykta, som motsvarar bestämmelserna för kategori ECE S3 i ECE:s (Förenata nationernas ekonomiska kommission för Europa) förordning nr 7 och som monteras i enlighet med ECE:s förordning nr 48.

De skäl som åberopas, enligt vilka sådana stopplykter och monteringen av dessa lykter inte uppfyller kraven i rådets direktiv 76/758/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om breddmarkeringslykter, främre positionslykter, bakre positionslykter och stopplykter för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽³⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 89/516/EEG⁽⁴⁾, eller kraven i rådets direktiv 76/756/EEG av den 27 juli 1976, om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om montering av belysnings- och ljussignalsanordningar på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽⁵⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 91/663/EEG⁽⁶⁾, är riktiga. Beskrivningen av kontroller och av resultatet av dem samt deras överensstämmelse med ECE:s förordningar nr 7 och nr 48 säkerställer en tillfredsställande trafiksäkerhetsnivå.

De direktiv som avses kommer att bli föremål för anpassningar i syfte att tillåta tillverkning och montering av

sådana stopplykter och i avvaktan på detta är det motiverat att medge EG-typgodkännande för den fordonstyp som är utrustad med sådana stopplykter som avses i ansökan.

Den åtgärd som föreskrivs i detta beslut är förenlig med yttrandet från Kommittén för anpassning till teknisk utveckling av direktiv om avskaffande av tekniska handelshinder inom motorfordonssektorn som inrättades genom rådets direktiv 70/156/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen godkänner härmed den ansökan om dispens som ingivits av Tyskland den 3 januari 1995 med stöd av artikel 8.2 c i direktiv 70/156/EEG vad avser tillverkning och montering av en tredje stopplykta, som motsvarar bestämmelserna för kategori ECE S3 i ECE:s förordning nr 7 och som monteras i enlighet med ECE:s förordning nr 48, med syfte att bevilja EG-typgodkännande.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 19 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT nr L 42, 23.2.1970, s. 1.⁽²⁾ EGT nr L 264, 23.10.1993, s. 49.⁽³⁾ EGT nr L 262, 27.9.1976, s. 54.⁽⁴⁾ EGT nr L 265, 12.9.1989, s. 1.⁽⁵⁾ EGT nr L 262, 27.9.1976, s. 1.⁽⁶⁾ EGT nr L 366, 31.12.1991, s. 17.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 oktober 1995

om en begäran om undantag som lämnats in av Förenade kungariket i enlighet med artikel 8.2 c i direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon

(Endast den engelska texten är giltig)

(95/459/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/81/EEG⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Den 30 augusti 1993 lämnade Förenade kungarikets myndigheter in en begäran om kommissionens godkännande av ett undantag, i enlighet med artikel 8.2 c i direktiv 70/156/EEG. Denna begäran åtföljdes av en rapport som innehåller den information som krävs enligt ovannämnda artikel 8. Begäran rör montering av yttre backspeglar på en viss typ av fordon, nämligen ett motorfordon med ett ställbart förarsäte med fast ryggstöd placerat i mitten av fordonet.

De skäl som anförs, till följd av att monteringen av en yttre backspegel i denna typ av fordon inte uppfyller kraven i kommissionens direktiv 88/321/EEG⁽³⁾, särskilt vad gäller förarens synfält, är skäliga. Beskrivningen av testerna, testresultaten och de åtgärder som vidtagits för att säkerställa trafiksäkerhet är tillfredsställande och säkerställer en säkerhetsnivå som motsvarar den som fastställs i det gällande direktivet.

Det ifrågavarande direktivet kommer att ändras för att bland annat möjliggöra en korrekt montering av yttre backspeglar på fordon med ett centralt placerat förarsäte. Till följd av detta bör ett undantag för den typ av fordon

som omfattas av denna begäran tillåtas och EG-typgodkännande omedelbart beviljas.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för anpassning till teknisk utveckling av direktiv om avskaffande av tekniska handelshinder inom motorfordonssektorn, inrättad genom direktiv 70/156/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I syfte att bevilja EG-typgodkännande godkänner kommissionen Förenade kungarikets begäran av den 30 augusti 1994 enligt artikel 8.2 c i direktiv 70/156/EEG om undantag för montering av yttre backspeglar i en typ av fordon med ställbart förarsäte med fast ryggstöd placerat i mitten av fordonet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 19 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 264, 23.10.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT nr L 147, 14.6.1988, s. 77.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 oktober 1995

om en ansökan om dispens inlämnad av Tyskland i enlighet med artikel 8.2 c i rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon

(Endast den tyska texten är giltig)

(95/460/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/81/EEG⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

De tyska myndigheterna har inlämnat en ansökan, bestyrkt genom ansökan av den 5 december 1994 om att kommissionen skall godkänna dispens i enlighet med artikel 8.2 c i ovannämnda direktiv 70/156/EEG. Dessa ansökningar åtföljdes av en rapport innehållande den information som avses i nämnda artikel 8. Den utrustning som omfattas av dessa ansökningar är en typ av gasurladdningslampor avsedda för användning i fyra typer av huvudstrålkastare på motorfordon.

Den information som vidarebefordrats av de tyska myndigheterna visar att den teknologi och de principer som används i dessa nya typer av gasurladdningslampor och huvudstrålkastare är oförenliga med de krav som nu ställs i gemenskapsförordningarna. Beskrivningarna av testerna och resultaten av dem samt de åtgärder som vidtagits i syfte att säkerställa trafiksäkerheten, är dock godtagbara och garanterar en säkerhetsnivå som motsvarar den som gäller för lampor som omfattas av kraven i gällande direktiv, i synnerhet rådets direktiv 76/761/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om motorfordonsstrålkastare för helljus eller halvljus och om elektriska glödlampor till dessa strålkastare⁽³⁾.

Dessa nya typer av gasurladdningslampor och huvudstrålkastare uppfyller de krav som framställs i förordningar som antagits av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa. Det är därför berättigat att tillåta de typer av lampor som omfattas av dispensansökningarna omel-

bart beviljas EEG-typgodkännande på villkor att fordonen är utrustade med ett automatiskt ljusjusteringssystem, strålkastarspolningssystem och ett system som garanterar permanent halvljus.

Gemenskapsdirektiven kommer att ändras för att möjliggöra att urladdningslampor som använder denna nya teknologi och strålkastarlampor som är utrustade med sådana lampor placeras på marknaden.

De åtgärder som detta beslut föreskriver överensstämmer med yttrandet från Kommittén för anpassning till teknisk utveckling av direktiv om avskaffande av tekniska handelshinder inom motorfordonssektorn, upprättad genom direktiv 70/156/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen godkänner härmed de tyska myndigheternas ansökan, bestyrkt genom ansökan av den 5 december 1994, i enlighet med artikel 8.2 c i direktiv 70/156/EEG, om dispens för en typ av gasurladdningslampor avsedda för användning i fyra typer av strålkastarlampor avsedda för motorfordon.

Denna ansökan beviljas på villkor att sådana fordon är utrustade med ett automatiskt ljusjusteringssystem, strålkastarspolningssystem och ett system som garanterar permanent halvljus.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 19 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT nr L 42, 23.2.1970, s. 1.⁽²⁾ EGT nr L 264, 23.10.1993, s. 49.⁽³⁾ EGT nr L 262, 27.9.1976, s. 96.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 oktober 1995

om skyddsåtgärder mot venezuelansk hästencefolomyelit i Venezuela och Colombia

(Text av betydelse för EES)

(95/461/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om de principer som skall gälla för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG⁽¹⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 18 i detta, och

med beaktande av följande:

Det har konstaterats att venezuelansk hästencefolomyelit förekommer i Venezuela och Colombia.

Förekomsten av venezuelansk hästencefolomyelit i Venezuela och Colombia utgör ett allvarligt hot mot hästdjur i medlemsstaterna, med tanke på att de olika förflyttningarna av sådana djur som sker.

Det är därför nödvändigt att förbjuda återinförsel av registrerade hästdjur efter tillfällig export från Venezuela och Colombia.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall förbjuda återinförsel av registrerade hästar efter tillfällig export från Venezuela och Colombia.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall ändra de åtgärder de vidtar gentemot Venezuela och Colombia så att åtgärderna överensstämmer med detta beslut. De skall underrätta kommissionen därom.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56.